

11/2020

27. november 2020

Poštnina plačana pri pošti 3313 Polzela

Polzelan

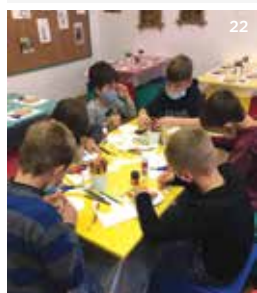
Paročevalec Občine Polzela

November

Uradne objave 8/2020

Vsebine

UVODNIK 3

OBČINSKE NOVICE 4

INTERVJU 12

GOSPODARSTVO 15

KMETIJSTVO 18

ZDRAVSTVO 20

VRTEC IN ŠOLA 22

MOZAIK DOGODKOV 26

KULTURNOZGODOVINSKI
UTRINKI 33

KRIŽANKA 36

ZAHVALE, V SPOMIN 38

Polzelan, poročevalec Občine Polzela, je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije pod zaporedno številko 1734. Glasilo brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v Občini Polzela.

Če glasila niste prejeli na dom, ga prejmete brezplačno v TIC Polzela ali na Občini Polzela.

Na voljo je tudi v elektronski obliki na spletni strani občine www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana, vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da obogatite vsebino Polzelana s svojimi prispevki. Prispevke (besedilo in fotografije) za naslednjo številko Polzelana zbiramo na uredništvu Polzelana, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, po elektronski pošti: urednistvo-polzelan@polzela.si, do 11. 12. 2020. Zraven navedite avtorja in kontaktno telefonsko številko. Uredništvo si pridržuje pravico do lekture, krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka.

Naslednja številka izide 23. 12. 2020.

polzelaN

Poročevalec Občine Polzela

Številka 11, november 2020

Datum izida: 27. 11. 2020

Letnik 8

Izdajatelj

Občina Polzela,
Malteška cesta 28,
3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:

Alenka Kočever

Tehnična urednica:

Manuela Mlakar Podgoršek

Programski sodelavci:

Bojana Kralj Kos

Bernardka Sopčič

Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28, 3313 Polzela

Telefon: 03/703 32 00

E-pošta: urednistvo-polzelan@polzela.si

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Fotografije

Tone Tavčer, Bina Plaznik, Jan Korošec, arhiv društev Občine Polzela, arhiv OŠ Polzela, arhiv Občine Polzela, splet

Oblikovanje

DIS, Tina Čas, s. p.

Tisk

Studio 55

Naklada

2300 izvodov

Naslovnica

Fotografija na naslovnici: *Bina Plaznik*

Otroci so ob stiku z naravo bolj zdravi.

Gibanje in skrb za zdravje

Spoštovane bralke, spoštovani bralci, občanke in občani.

Nič novega ne bom povedal, če rečem, da živimo v negotovih časih, prežetih z različnimi mnenji, mišljenji in ukrepi. Dejstvo pa je, da je glavna tema omenjenega skrb za svoje zdravje in zdravje tistih, ki jih imamo najraje. Zadnje čase postajam pozornejši ob besedah, ki jih slišim od ljudi ob različnih priložnostih: »Želim ti sreče in zdravja ...« Občutek imam, da je zadnja beseda v teh časih dobila večjo težo.

Skrb za zdravje je tesno povezana z aktivnim preživljanjem prostega časa, z gibanjem in ukvarjanjem z različnimi oblikami športa. Našteto je odvisno od zdravstvenega stanja, načina življenja in starosti posameznika. Pomembno je, da vsak izmed nas prilagodi telesno dejavnost svojim sposobnostim, saj je učinek pozitiven le takrat, ko delujemo zmerno in je počutje posameznika ob različnih oblikah gibanja prijetno.

Trenutne razmere predstavljajo za marsikoga izmed nas velik izziv. Usklajevanje varstva za mlajše otroke, šolanje od doma za šoloobvezne otroke, opravljanje službenih obveznosti in ne nazadnje poskrbeti za pozitivno vzdušje v zasebnem, družinskem življenju. Pri vsem tem pa je pomembno najti čas tudi za gibanje in njegovo umestitev v naš vsakdan. Gibanje nima pozitivnih učinkov le na fizično zdravje, krepi tudi posameznikovo samopodobo, spodbuja druženje in poskrbi za splošno dobro počutje.

Zdi se, da so dnevi prekratki za vse našteto, še posebno v zimskem času, ko se hitro zmrača. Zato je še pomembneje, da zavestno vnesemo gibanje v

svojo dnevno rutino. Odpravimo se v trgovino peš, opravimo službeni pogovor ali pogovor s sinom med sprehodom ali pa si na hladilnik z magnetom postavimo list z napisom »Obleci se in pojdi na svež zrak za 45 minut!«. Ko govorimo o gibanju, rad uporabim pregovor, ki se začne z besedami »Kamen na kamen palača«. Pomagamo si lahko z mnogimi pripomočki, ki nas spodbujajo k aktivnemu načinu življenja. Aplikacije na pametnih napravah za vsakogar, video vadbe v živo za tiste, ki se vadbe zaradi trenutnih razmer ne morejo udeležiti, treningi od doma za mladino, ki je v trenajnem procesu. Pomembno je, da ne prelagamo gibanja na jutri, temveč da se držimo urnika, ki smo ga imeli pred ukrepi, ali še bolje, da gibanje vnesemo v svoj vsakdan.

Sam v svojem poklicu s pomočjo sodelavcev poskušam navdušiti mlade za gibanje, poskušam poiskati šport za vsakogar. Vesel sem, ko vidim veliko mladih na športnih površinah, da se jih veliko družijo na prostem ob uporabi različnih športnih pripomočkov. Prav tako vsakodnevno srečam mnogo sprehajalcev, pohodnikov in kolesarjev, ki s pridom izkoriščajo prekrasne pogoje, ki jih imamo v naši občini. Ne poznam kraja, v katerem bi bilo pri roki toliko različnih možnosti za aktivno življenje, povezano z naravo.

V svojih sklepnih besedah bi rad poudaril, da imam občutek, kako prepogosto skrbimo za druge stvari, bolj kot za svoje zdravje. Poskrbimo, da bo skrb za zdravje in počutje čim višje na našem seznamu, če ne na prvem mestu.

S spoštovanjem,

Simon Krumpak

Županove misli

Drage občanke, dragi občani,

pred nami je adventni čas – čas priprave na najlepši krščanski praznik, božič. Letos bo december in z njim advent zelo drugačen, kot smo vajeni. A to še ne pomeni, da ne bo lep. Zagotovo ne bo množičnih druženj, silvestrovanj, zaključkov, nakupovanj ... Ne bo hitenja, ki se je iz leta v leto stopnjevalo in krojilo veseli december ter krepilo občutek, kako nam zmanjkuje časa, ker moramo narediti ali kupiti še to in ono. Letos bomo imeli časa dovolj, zato bomo ponovno lahko z roko napisali voščilnice sorodnikom in prijateljem. Časa bo dovolj, da bomo po telefonu poklicali ljudi, ki jih že dolgo nismo slišali. Časa bo dovolj tudi za razmislek, kaj je v življenju res pomembno. Če kdaj, potem bo letos čas okrog božiča odet v tišino. Tako, kot naj bi bilo vsako leto v pričakovanju veselja, ki ga prinaša božični večer. Ne bo glasnosti. Bo pa mir. V svojih domovih, kjer bomo preživeli praznike s svojimi najbližjimi, bomo ustvarili prazničnost po svojem okusu.

V teh mesecih delimo skrb in odgovornost. Delimo upanje, da bi se širjenje koronavirusa končno zaježilo. Delimo moč in energijo. Delimo solidarnost in pomoč. Tako bo tudi v prazničnem decembru. Ker luč simbolično kaže pot, bomo tudi letos poskrbeli za skromno praznično razsvetljavo. Ne bomo pa pozabili na tiste, ki so sami ali osamljeni. Naj bo to naša skupna volja in odločitev. Dotaknimo se in ustvarimo bližine. Se-

veda ne fizičnih. Za te bo še čas. Naj bo december mesec pozitivnih sporočil, lepih misli, dobrih dejanj. Vsi potrebujemo vse to. Utrujenost se prepleta s strahom in skrbjo. Ko se nad vse to razprši še negotovost, vsi kdaj pa kdaj potrebujemo nekoga, da nas spomni, da je kljub vsemu in vsemu navkljub življenje lepo.

Sam pa vas spomnim, spoštovani občanke in občani, še to, da Božiček edini ne potrebuje dovoljenja za prehod med občinami, regijami in državami, zato bo tudi on dodal kanček lepega in prijaznega v praznični čas.

Vsem vam v mislih podajam roko in vam vlivam pogum: pokličite, če kar koli potrebujete. Mene ali kogar koli. Ne dovolite osamljenosti in samoti, da razpreta svoja krila nad vas. Včasih pomaga že to, da pogledamo skozi okno in pomahamo sosedu. Ali pa gremo na sprehod in od daleč mimoidočim zaželimo lep dan.

Vse dobro vsem in naj bo tihi topli adventni čas prežet z veseljem.

Vaš župan Jože Kužnik

Obnova vodovoda

Obnova vodovoda na Brinski cesti v Ločici ob Savinji

Občina Polzela iz proračunskih sredstev obnavlja vodovod v Ločici ob Savinji na Brinski cesti.

Obstoječi vodovod je iz salonitnih cevi in se na njem zaradi dotrajanosti občasno pojavljajo okvare. Z obnovo vodovoda v dolžini 350 metrov se bo vodooskrba izboljšala 11 gospodinjstvom, povečala se bo požarna varnost z vgradnjo nadzemnih hidrantov in zagotovila možnost priključevanja novih uporabnikov.

Dela so začeli izvajati konec oktobra, končana pa bodo predvidoma novembra. Izvajalec del je podjetje Sial GP, d. o. o., iz Grajske vasi, pogodbeni vrednost del znaša 63.088 evrov.

Tone Tavčer

*Obvestila***o pomembnih številkah v času koronavirusa**

Štab Civilne zaščite Občine Polzela je skupaj z Občino Polzela vzpostavil dežurno telefonsko številko **041 508 860**, ki je namenjena občanom v stiski, in tudi za oskrbo občanov oziroma dostavo nujnih življenjskih potrebščin (hrana, zdravila).

Telefonska številka je namenjena za oskrbo starejših občanov in občanov, ki živite sami in nimate pomoči bližnjih, oziroma občanov, ki ste v karanteni in prav tako nimate zagotovljene pomoči bližnjih, oziroma občanov, ki ste v stiski.

Druge pomembne številke:

- RDEČI KRIŽ: 031 779 087,
- KARITAS: 031 697 290.

S spoštovanjem.

Poveljnik ŠCZ Občine Polzela
Igor Pungartnik

Župan Občine Polzela
Jože Kužnik

*Obvestila***Povabilo prostovoljcem**

Spoštovani,

spopadamo se z zaostrenimi epidemiološkimi razmerami.

Civilna zaščita Občine Polzela vljudno prosi in vabi vse polnoletne občane in občanke, ki se izobražujejo na področju zdravstvene nege ali medicine oziroma že imajo

pridobljeno izobrazbo ter imajo možnost pomagati, če bi se pojavila potreba po pomoči na področju zdravstvene nege in medicine, da se javijo na e-naslov cz@polzela.si ali pokličejo na telefonsko številko 041 508 860.

Poveljnik ŠCZ Občine Polzela
Igor Pungartnik

Najmanj primerne so maske iz redko tkanega tetrabombaža

Na Institutu Jožef Stefan so od prve epidemije testirali učinkovitost več kot 150 zaščitnih mask in materialov zanje. Med drugim so ugotavljali tudi učinkovitost pralnih mask, ki jih lahko sešijemo doma in so namenjene večkratni uporabi. Njihova učinkovitost pri varovanju pred prehajanjem novega koronavirusa je zelo različna, od 19- do 82-odstotna.

Pralne maske iz raztegljivega blaga so imele le 30-odstotno učinkovitost, maske iz umetne svile 19-odstotno. Dvoslojno tetrablago iz bombaža (ta se uporablja tudi za plenice) je bilo 25-odstotno učinkovito, poplin pa 82-odstotno učinkovito.

»Na splošno je bila filtracijska učinkovitost boljša pri maskah z nagubanim blagom (kot ga imajo kirurške maske) in slabša pri gladkih krojih ter najslabša pri materialih iz raztegljivega blaga,« je dodala vodja centra, kjer izvajajo teste.

Tone Tavčer

Maske bistveno zmanjšajo prenos virusa.

So povsod okrog nas, a jih včasih sploh ne opazimo

Samoumevno se nam zdi, da je jeseni na vseh javnih površinah v občini pograbljeno vse listje, ki ga utrjena drevesa odvržejo tik pred zimskim počitkom. Ali pa, da so na prireditvenem prostoru pripravljeni stoli za vse obiskovalce. Komaj se prireditev konča, stolov ni več. Kot da bi medtem, ko se obiskovalci družijo ob hrani ali kozarčku pijače, prišli palčki in vse nevidno in neslišno pospravili. Povsem običajno je postalo tudi to, da se na socialnih omrežjih pripomni, da na sprehajalni stezi mimoidoče ogroža posušeno drevo. Čez pol ure nevarnosti ni več, ker je drevo podleglo pod ostrino motorne žage. Povsem samoumevno je tudi, da so očiščene vse javne površine v občini ter da so urejena in vzdrževana parkirišča. Samoumevno je tudi, da so parki očiščeni smeti in pasjih iztrebkov ter da so vsi pločniki očiščeni snega. Samoumevno je, da je vse urejeno v najkrajšem možnem času.

Glede na to, da se samoumevnost, kako mora biti v lokalni skupnosti postorjeno to in ono, tako vztrajno plazi in širi med nami, bi se bilo dobro kdaj pa kdaj vprašati, kdo sploh so ljudje, ki uresničujemo naša pričakovanja. Kdo so ljudje, ki skrbijo, da je občina čista, urejena, zelena, privlačna. Kdo so ljudje, ki praznijo koše za odpadke in pasje iztrebke. Kdo so ljudje, ki čistijo in urejajo pokopališče. Kdo so ljudje, ki popravljajo prometno signalizacijo po občini in v prazničnem decembru poskrbijo za praznično vzdušje s tem, ko po občini razpnejo metre in metre lučk.

Odvoz odpadkov v Zbirni center Andraž nad Polzelo

Ekipa Režijskega obrata Občine Polzela

Pomoč na triaži v ZD Polzela

Razdeljevanje toplih obrokov šolarjem

Praznjenje košev

Pihanje listja

V Občini Polzela za vse to poskrbi ekipa režijskega obrata. Čas je, da jih predstavimo v Polzelanu: **Jože Mavrič, Silva Rajh, Andrej Petek, Anton Kvartuh, Matej Govedič, Janko Zupan, Sandi Zmrzlak, Rok Jelen, Ludvik Kovačič, Igor Zaveršnik, Zlatko Stropnik, Ferdo Zabukovnik in Roman Ožir** so ljudje, ki pod vodenjem **Klaudia Pfeiferja naredijo vse prej našteto**. Poleg tega urejajo bankine, asfaltirajo udarne jame na šolskem krogu, popravljajo kanalizacijske jaške, urejajo pot ob Savinji, čistijo prekope in mulde. V teh koronačasih pa tudi pomagajo civilni zaščiti, razvažajo in delijo obroke hrane in merijo telesno temperaturo v Zdravstvenem domu Polzela. Mimogrede še priskočijo in nudijo pomoč posameznim občanom. Mnogim so že pomagali. Prišli so brez odvečnih vprašanj in naredili, kar je bilo v njihovi moči.

Koliko vsega naredijo, pa jih včasih komaj opazimo! Prevečkrat spregledamo detajle, ki jih dodajajo v mozaik urejenosti Občine Polzela. Premalokrat se ustavimo ob njih in se jim zahvalimo.

Ekipa režijskega obrata je pomemben gradnik Občine Polzela, zato sem jim na pragu adventa javno zahvaljujemo in jim izrazimo hvaležnost za vse, kar naredijo. Letošnji december bo zelo drugačen od tega, česar smo bili vajeni. Življenje ne bo glasno hrumelo mimo nas. Lahko si bomo v miru vzeli čas in se spomnili ljudi, brez katerih bi težko ali težje potovali skozi življenje, ter se jim prijazno zahvalili za vse, kar naredijo za nas. Nekateri so naša opora in podpora, drugi so luč. A nič in nihče ni samoumeven. **Beseda hvala je najmanj, kar si lahko podarimo – zlasti v teh čudnih časih.**

Jolanda Železnik

Vzdrževalna dela na gozdnih cestah

Tudi letošnja jesen je občina na območju Občine Polzela izvedla vzdrževalna dela na gozdnih cestah.

V program vzdrževanja gozdnih cest, ki ga vsako leto pripravi Zavod za gozdove Slovenije, so bile letos v skupni dolžini 5 kilometrov vključene ceste Sveti Dominik-Čede, Brunski graben in Gora Oljka-Veliki Vrh.

Vzdrževanje, ki ga je izvajalo podjetje Avtoprevoznništvo in gradbena mehanizacija, Sašo Cizej, s. p., je obsegalo čiščenje prepustov in koritnic, napravo vtočnih in iztočnih glav prepustov, čiščenje brežin ter obnovo vozišč z nasipnim materialom in profiliranjem.

V tem letu so bila za vzdrževanje gozdnih cest namenjena sredstva v višini 7000 evrov in so deloma povrnjena s strani državnih proračunskih sredstev.

Rok Železnik

Odsek gozdne ceste Gora Oljka - Veliki Vrh

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč

Štirinajsto leto zapored tretjo nedeljo v novembru zaznamujemo svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč. Letošnje geslo dejavnosti je »Spominjajmo se preminulih, pomagajmo preživelim in ukrepajmo za boljšo zdravstveno oskrbo ponesrečenecv«.

Gre za dan, ko se pod pokroviteljstvom Združenih narodov, WHO in FEVR (Evropskega združenja žrtev prometnih nesreč) po svetu skupaj z njihovimi bližnjimi, prijatelji, sodelavci in znanci spomnimo vseh umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah. Na slovenskih cestah je od leta 1991 do 2019 izgubilo življenje 7628 ljudi, 303.238 pa se jih je telesno poškodovalo.

Zaradi ukrepov Vlade RS za zavezitev širjenja okužb s SARS-CoV-2 letos ni bilo osrednje prireditve, so se pa v številnih krajih po Sloveniji s prižigom sveč poklonili spominu na žrtve prometnih nesreč.

Ocena Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) je, da na svetovnih cestah vsako leto umre približno 1,35 milijona udeležencev, vsak dan najmanj 3390 ljudi. Poškoduje se okoli 50 milijonov ljudi, 5 milijonov pa jih za vedno ostane invalidnih. Trenutno so prometne nesreče vodilni vzrok smrti otrok in mladostnikov, starih od 5 do 29 let.

Po podatkih Evropske komisije je na cestah v EU leta 2019 umrlo 22.800 ljudi (v povprečju 51 mrtvih na milijon prebivalcev), to je 23 % manj kot leta 2010 in 2 % manj kot leta 2018. Pred desetletjem 50.000 ljudi. Letos se je v primerjavi z zadnjimi štirimi leti število mrtvih na cestah EU zmanjšalo za 3 %. Ocenjujejo, da je bilo lani ob vsaki smrti na cestah EU 5 ljudi še huje poškodovanih - približno 120.000.

Na polzelskem pokopališču, kjer je nameščena edina marmorna plošča v Spodnji Savinjski dolini z napisom »Spomin žrtvam prometnih nesreč«, slovesnosti ni bilo. V imenu članov ZŠAM Savinjska dolina so se v petek, 13. novembra 2020, žrtvam poklonili in prižgali sveče predsednik Milan Pečnik, član Marjan Tratnik in župan Občine Polzela Jože Kužnik.

Tone Tavčer

Med prižigom sveč (z leve): Marjan Tratnik, Jože Kužnik in Milan Pečnik

Za izboljšanje pitne vode

V zadnjih letih se na območju občin Braslovče in Polzela pojavljajo povečane težave z oskrbo s pitno vodo, zato sta občini z vso resnostjo pristopili k reševanju težav. Dogovorili sta se za skupno sodelovanje pri iskanju novega vodnega vira, s katerim bo izboljšana vodooskrba na njunem območju.

Z upravljavcem vodovoda JKP Žalec, d. o. o., ter izvajalcem je bil uvodni sestanek, na katerem so se z županom Občine Braslovče Tomažem Žoharjem in županom Občine Polzela Jožetom Kužnikom dogovorili o postopkih za izvedbo poskusnih vrtin. Občini Braslovče in Polzela bosta v proračunih za prihodnji dve leti zagotovili sredstva za določitev lokacije novega vodnega vira ter v nadaljevanju tudi za izvedbo investicije. Tako bodo občanom obeh občin dolgoročno zagotovili nemoteno oskrbo s pitno vodo.

Tone Tavčer

Voda je življenje.

Obnova doma, povečanje števila posredovanj

Gasilci PGD Polzela so tudi v koron času delovni. Kaj počnejo, nam je povedal predsednik društva Ivan Kotnik.

»V času, ko nas pri vsakodnevnem življenju omejuje koronavirus, potekajo gasilske dejavnosti po načrtovanih ciljih, kolikor je to mogoče. Res je, da ne moremo izvajati izobraževanj, tekmovanj in drugih dejavnosti, ki zahtevajo angažiranje večjega števila članov in krajanov. Imamo pa, podobno kot lani, povečano število intervencijskih posredovanj, ki smo jih uspešno končali, brez poškodb ali bolezni operativnih gasilcev. Opravljamo pa tudi razna vzdrževalna dela gasilske opreme in dela v gasilskem domu.

Eno izmed del je energetska sanacija objekta Gasilskega doma Polzela. Pred časom smo z izdatno pomočjo krajanov prekrili streho. Lani so prišla na vrsto vrata na garažnem delu doma. Po odstranitvi starih težkih železnih vrat in nadsvetlobe nad vrati pa se je na tem delu pojavila potreba po sanaciji delov med in nad vrati.

Ker že dalj časa razmišljamo o energetski sanaciji objekta, saj je fasada izvedena zgolj z ometom in zaključnim slojem in so posledično stroški z ogrevanjem dokaj visoki, je bila na mestu odločitev po izvedbi nove izolacijske fasade. V teh dneh smo začeli dela, ki jih opravlja zasebni podjetnik Susuri iz Žalca. Zaradi stroškov smo se odločili, da k izvedbi pristopimo v

Dela pri izolaciji fasade

dveh delih, in sicer bomo najprej poskrbeli za novo fasado na zahodnem garažnem delu gasilskega doma ter istočasno severno steno objekta. Naslednje leto spomladi pa bomo nadaljevali z vzhodnim in južnim delom, kjer so tudi površine objekta večje.

V prihodnjem letu načrtujemo tudi zamenjavo manjšega vozila za gašenje in prevoz moštva, gasilska oznaka GV-1. Stalna naloga je tudi vzdrževanje in zamenjava osebne zaščitne opreme operativnih gasilcev ter druge gasilske opreme, vse z namenom boljšega in lažjega dela gasilcev na terenu ob morebitnih intervencijskih posredovanjih. Vse skupaj je povezano z visokimi stroški. Lahko pa postorimo le toliko, kot imamo na voljo denarja.

Trenutna epidemiološka slika tudi v dneh do konca leta ne obeta bistvenih sprememb na bolje. Novoletna voščila in raznos gasilskih koledarjev bodo letos najbrž potekali drugače, kot smo bili vajeni. Kakor koli bomo lahko izvajali te decembrske dejavnosti, vas prijazno prosimo, da nas tudi letos, tako kot vsa leta do zdaj, podprete, kolikor je v vaši moči, da zberemo sredstva za primerne pogoje dela in nujno opremo, s katero lahko priskočimo na pomoč ob morebitni nujni potrebi po našem posredovanju. Želim vam vse dobro, predvsem pa zdravlja,« je ob koncu dejal Ivan Kotnik.

Tone Tavčer

Na Polzeli 80 krvodajalcev, vseh letos 499

Z zadnje akcije v veroučni učilnici Župnije Polzela 19. novembra 2020

Žalsko območno združenje Rdečega križa (RK) je v sodelovanju z občinskimi organizacijami Rdečega križa novembra izvedlo še zadnji krvodajalski akciji v tem letu. V Žalcu je bila akcija v telovadnici I. OŠ Žalec 5. novembra, kri je darovalo 60 krvodajalcev. Na Polzeli pa je bila krvodajalska akcija 19. novembra v veroučni učilnici župnije. Kri je darovalo 80 krvodajalcev (lani ob tem času 57).

Letos se je osmih krvodajalskih akcij v Spodnji Savinjski dolini udeležilo 499 krvodajalcev. Kot je povedal strokovni sekretar Območnega združenja RK Žalec Matjaž Črešnovar, so bili kljub koronavirusu z odzivom krvodajalcev zadovoljni, še zlasti zato, ker sta letos marca dve akciji, v Žalcu in na Polzeli, odpadli.

Tone Tavčer

E-storitve državnih ustanov

Zaradi prisotnosti novega koronavirusa moramo pri opravljanju vsakodnevnih opravil in izvajanju dejavnosti še zlasti paziti, da se ne okužimo ali da nevede ne prenesemo okužbe na ljudi okrog sebe. Zato je dobro, da poznamo tudi možnosti, ki nam jih v vsakdanjem življenju ponuja uporaba sodobnega storitvenega portala elektronskih storitev javne uprave eUprava. V prispevku vam želimo predstaviti možnosti elektronskega poslovanja ne samo z Upravo enoto, ampak tudi z drugimi državnimi ustanovami, saj lahko že marsikatero storitev opravimo od doma.

Portal e-Uprava je portal Republike Slovenije, ki je namenjen državljanom in je elektronska vstopna točka za različne storitve, ki jih opravljamo pri državnih organih ali organih javne uprave. Osnovni namen portala je ponuditi upravne storitve uporabnikom prek svetovnega spleta in tako poleg klasičnih poti zagotoviti dodatno, elektronsko pot za opravljanje teh storitev. Informacije o storitvah so zbrane v vsebinsko zaokroženih področjih, ki spremljajo vse pomembnejše dogodke v življenju posameznika od rojstva prek šolanja in zaposlitve do upokojitve. Portal, ki je prilagojen ljudem s posebnimi potrebami in je dostopen na naslovu <http://e-uprava.gov.si/e-uprava/>, lahko uporabljamo na dva načina.

Lahko ga uporabljamo samo kot portal s preglednim opisom upravnih postopkov, na katerem najdemo vse informacije glede raznih vlog, kako jih izpolnimo, kdaj in kje jih oddamo (npr. kako prijaviti začasno bivališče, pridobiti

vrednotnico za osebno dopolnilno delo, oddati e-vlogo za državno štipendijo, kako pridobiti študentsko ali dijaško subvencionirano vozovnico itd.).

Drugi način pa je, da portal uporabljamo tudi za oddajo teh vlog (za kar potrebujemo digitalno potrdilo oz. digitalni certifikat, več o tem v nadaljevanju), kot na primer podaljšanje prometnega dovoljenja, prijava in odjava začasnega prebivališča ali stalnega prebivališča, oddaja vloge za izpiske iz matičnega registra, oddaja zahtevka za vrednotnico za osebno dopolnilno delo, oddaja različnih vlog (npr. za odobritev pravnega posla, za izdajo gradbenega dovoljenja, za legalizacijo objekta, za priznanje veteranskega dodatka ...). Seznam vlog se dopolnjuje.

Poleg opisanega spletni portal eUprava omogoča še prijavo v modul Moja e-Uprava, pri čemer lahko spremljamo status naše vloge (oddana, v reševanju, rešena). V Moji eUpravi lahko trenutno vidimo podatke, ki jih država hrani o nas, in sicer so to osebni podatki, osebni dokumenti, seznam oddanih vlog, podatki o motornih vozilih, podatki o svojih nepremičninah, podatki o svojih plovilih, izrečene kazenske točke v cestnem prometu, prekrške iz evidence Policije in vpogledi v razne druge evidence.

Pogoj za oddajo elektronskih vlog in dostop do storitev modula Moja eUprava je, da ima uporabnik nameščeno kvalificirano digitalno potrdilo slovenskih izdajateljev, ki ga v Sloveniji izdajajo štirje overitelji, in sicer PoštarCA, AC NLB,

Halcom CA ter SIGEN-CA (izdajamo upravne enote). Na Upravni enoti Žalec lahko fizične osebe brezplačno oddate vlogo za izdajo digitalnega potrdila SIGEN-CA. Za oddajo vloge se morate zgledati osebno, da vas bomo identificirali. Starejši morate biti od 15 let, imeti morate enotno matično številko občana (EMŠO) in davčno številko ter biti

zavedeni v centralnem registru prebivalstva. Imeti morate svoj elektronski naslov. Na vlogo se morate lastnoročno podpisati. Izdajatelj SIGEN-CA vam bo za prevzem potrdila poslal referenčno številko po e-pošti ter avtorizacijsko kodo s pošto pošiljko. Digitalno potrdilo se z brskalnikom prevzame prek spletnih strani SI-TRUST.

Ministrstvo za javno upravo, ki je tudi skrbnik portala, si prizadeva, da bi bil portal eUprava portal vseh državljanov in državljanov Republike Slovenije, zato je prilagojen ljudem s posebnimi potrebami. Seveda pa je namenjen tudi naprednim uporabnikom, ki že uporabljajo ali bodo portal uporabljali na mobilnih napravah.

Simona Stanter

Policijska kronika - oktober 2020

2. 10. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju zatajitve. Prijaviteljica je na bankomatu pri trgovini Tuš na Polzeli dvignila določeno vsoto denarja, pri tem pa je denar pozabila v reži. Njeno nepazljivost je izkoristil storilec, ki si je denar prilastil. Policisti smo z zbiranjem obvestil identificirali storilca, zoper njega pa je bila podana kazenska ovadba na Okrožno državno tožilstvo v Celju.

6. 10. smo bili policisti PP Žalec s strani občana iz Andraža nad Polzelo obveščeni o tatvini mejnikov. Policisti smo na kraju dejanja ugotovili, da gre dejansko za kaznivo dejanje, in smo zoper neznanega storilca podali kazensko ovadbo na ODT Celje.

6. 10. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju poškodovanja tuje stvari, in sicer je neznan storilec oškodovancu z neznanim ostrim predmetom pred Lekarno na Polzeli poškodoval vozilo. Zoper neznanega storilca je bila na ODT Celje podana kazenska ovadba v skrajšanem postopku.

20. 10. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o tatvini goriva na delovišču ceste na Bregu pri Polzeli, in sicer je neznan storilec iz delovnega stroja odtujil okoli 60 litrov goriva. Zoper neznanega storilca je bila podana kazenska ovadba na ODT Celje.

Policisti PP Žalec smo bili oktobra obveščeni tudi o treh kršitvah javnega reda in miru, in sicer dveh z glasno glasbo v naselju Breg in Polzela, pri čemer sta prekršek naznanili anonimni

osebi, kršitvi pa nista bili zaznani, zato je zadeva ostala zabeležena v poročilu. 4. 10. pa smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kršitvi javnega reda in miru v gostinskem lokalu Corner Cafe, in sicer sta se sprla dva gosta, med sporom pa je prišlo tudi do izmenjave udarcev. Zoper kršitelja je bil uveden postopek o prekršku, izdana pa mu je bila odločba v hitrem postopku.

Policisti PP Žalec smo bili 18. 10. obveščeni o ugrizu psa na območju Podvina pri Polzeli. Spuščen pes je napadel drugega psa in ga ogrizel. Policisti smo z zbiranjem obvestil ugotovili lastnika psa, zoper lastnika psa je bil uveden postopek o prekršku, izdana mu je bila odločba v hitrem postopku.

Na območju Občine Polzela smo policisti oktobra obravnavali tudi šest prometnih nesreč z materialno škodo. Dve sta se zgodili na relaciji Polzela-Andraž, in sicer sta voznika trčila v divjo žival - srno, dve na parkiriščih, in sicer sta neznan vozili trčili v parkirani vozili in s kraja odpeljali, dve pa sta bili na javnih cestah z materialno škodo.

Drugih varnostno problematičnih dogodkov policisti PP Žalec na območju Občine Polzela nismo obravnavali.

Jesen počasi prehaja v zimo, zato policisti opozarjamo, da morajo pozimi, ko so vremenske razmere nepredvidljive, udeleženci v prometu, predvsem vozniki motornih vozil, računati na možne hitre spremembe voznih razmer. Ob spremenjenih voznih razmerah je temeljni pogoj za varno

Zimskih gum ne nameščate na svoje jeklene konjičke le zaradi zakona, ampak predvsem zaradi varnejše in zanesljivejšje vožnje.

udeležbo v prometu ustrezna zimska oprema motornega, pa tudi priklopnega vozila, za kar moramo pravočasno poskrbeti.

Zakon o pravilih cestnega prometa v 29. členu določa, da morajo biti motorna in priklopna vozila na slovenskih cestah pozimi - med 15. novembrom in 15. marcem naslednjega leta in v zimskih razmerah (ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledena ploskev) ali poledenelo (poledica) -, opremljena s predpisano zimsko opremo (4 zimske pnevmatike M + S (profil 3 mm) ali letne pnevmatike (profil 3 mm) + verige), za pogon 4 x 4 veljajo ista pravila, verige morajo biti na dveh stalno vklopljenih pogonskih kolesih.

Gorazd Trbovšek

Intervju: mag. Sonja Zajc

Mag. Sonja Zajc, občanka Občine Polzela, se je pred kratkim upokojila. Sledi, ki jih pušča za sabo, so dragocen kašipot vsem, ki prihajajo za njo, in vsem, ki krojijo sistem predšolskega, osnovnošolskega in srednješolskega sistema. Njeno znanje in izkušnje so vtkane v temelj, na katerem se gradi prihodnost naših otrok.

Najini področji dela se nista prekrivali, niti dotikali, a sem jo vseeno toliko spoznala, da lahko z gotovostjo trdim, da kljub znanstvenemu nazivu magistrica ohranja preprostost, s katero privlači sogovornika. Najina srečanja so bila bežna, precej površna, največkrat sva se srečali na kakšnih prireditvah. A vsakokrat sva si izmenjali nekaj prijaznih besed in nasmehov. Kot da se pozna že od nekdaj.

Človeka pusti blizu. Privabi ga tudi s svojo dobro voljo, ki se zdi neomejena. Tako sem jo spoznala jaz.

Skozi ta pogovor pa bomo o njej morda izvedeli kaj, česar do zdaj nismo. Ker je to pogovor s Sonjo Zajc o Sonji Zajc, sem jo prosila, da brez skromnosti pripoveduje o sebi in z nami deli svoje misli, spomine in mnenja. Čas je, da jo spoznamo podrobneje.

Mag. Sonja Zajc, pred kratkim ste se upokojili. Delovno dobo ste sklenili kot predstojnica Zavoda RS za šolstvo, območne enote Celje. Seveda pa to ni tudi vaše prvo delovno mesto. Prosim, opišite nam svojo poklicno pot od prve zaposlitve do upokojitve.

Osnovno šolo sem obiskovala na Polzeli, nadaljevala študij na Pedagoški gimnaziji Celje in nato na Univerzi v Mariboru. Po končanem izobraževanju sem se zaposlila v OŠ Polzela kot profesorica razrednega pouka. Še vedno se spominjam mnogih svojih učencev in zanimivih učnih ur, ki smo jih pogosto izvedli na zelo drugačen način. Ves čas sem raziskovala poučevanje in učenje ter iskala nove načine in oblike dela. Prva sem na šoli začela razredno eksceleracijo nadarjenih učencev. Takrat je nadarjeni učenec preskočil drugi razred, kar je bila prava redkost. Raziskovala in preizkušala sem fleksibilno diferenciacijo, ki je nato prišla v zakonodajno področje Zakona o osnovni šoli. Inovativnost v poučevanju je takrat prepoznala Občina Žalec in Izvršni svet Skupščine Občine Žalec mi je leta 1992 podelil priznanje za inovacijo na področju vzgoje in izobraževanja. Dosežke inovacije sem predstavila na mednarodni konferenci v Opatiji in še drugod. Osnovna šola Polzela je vedno bila v koraku s časom ali morda pred časom. Učiteljem je bilo omogočeno izobraževanje in raziskovanje lastne prakse. V času službovanja v OŠ Polzela sem prejela številna državna priznanja za uvajanje projektnega dela, integriranega pouka in delo s podmladkom turističnega

krožka. Uvajala sem diferenciacijo domačega dela in preizkušala komunikacijski model poučevanja mladinske književnosti, sodelovala v mednarodnem projektu Učenje z več čutili (Multi-sensory support). Svoje izkušnje sem predstavljala na številnih seminarjih ob uvajanju opisnega ocenjevanja v osnovni šoli in izvajanju inovacijskih projektov. V tistem času sem aktivno sodelovala z Zavodom RS za šolstvo (ZRSS). V sodelovanju z ZRSS sem v OŠ Polzela izvajala učne nastope za učitelje iz naše regije in širše. Bila sem vključena v kurikularno komisijo za nastajanje novih učnih načrtov za pouk slovenščine v osnovni šoli, ki so se pripravljali za uvajanje devetletne osnovne šole.

Leta 1997 so me povabili na delovno mesto samostojne svetovalke za razredni pouk v OE Celje Zavoda RS za šolstvo. V tem času se je začela uvajati devetletna osnovna šola in veliko je bilo seminarjev za učitelje iz šolske kolektive. V šolo so prišli šestletniki, v razredih so bili učni kotički, uvajali smo nove učne načrte, bile so spremembe pri ocenjevanju, uvajali smo ciljno načrtovanje pouka in še več drugih novosti. Izvajalo se je postopno uvajanje devetletke in prve šole so orale ledino. Po dveh letih dela na Zavodu RS za šolstvo sem bila imenovana za vodjo svetovalcev za razredni pouk za celotno Slovenijo. Letu 2002 sem pridobila znanstveni naslov magistrica znanosti s kadrovskega izobraževalnega področja. Leta 2006 sem bila imenovana za predstojnico območne enote Celje Zavoda RS za šolstvo in opravljala delo vse do 1. septembra 2020,

ko sem se upokojila. Delo predstojnice območne enote Celje, še prej pedagoške svetovalke, sem opravljala z velikim veseljem.

V tem času sem odlično sodelovala s številnimi ravnatelji in šolskimi kolektivi. To obdobje mi bo ostalo v nepozabnem spominu, tako na osebni kot tudi profesionalni ravni. S številnimi domačimi in tujimi projekti smo skupaj v slovenski šolski prostor uvajali novosti s ciljem doseganja visokih kakovostnih standardov v življenju in delu vzgojno-izobraževalnih ustanov.

Vaše delo je bilo zahtevno. Veliko ste bili na terenu, videli smo vas na mnogih dogodkih. Pripravljali ste strokovne prispevke, evalvacije, sodelovali ste pri nastajanju knjig in učnih gradiv. Ves čas ste se strokovno izpopolnjevali. Seveda ste počeli še veliko več. Kako ste bili uspešni pri usklajevanju zahtevnih službenih obveznosti z družino?

Delo je bilo resnično zahtevno, vendar mi je vedno pomenilo izziv. Imela sem veliko priložnosti za delo z učitelji in uvajanju novosti v pouk. Sem soavtorica delovnih zvezkov in učbenikov ter številnih priročnikov za učitelje. Veliko časa sem namenila pouku naravoslovja in tehnike v 4. in 5. razredu ter pouku slovenščine na razredni stopnji. Sem avtorica priročnika Dnevi dejavnosti, Tehniški dnevi od 1. do 5. razreda (2006), soavtorica priročnika za učitelje Tehnika in tehnologija od 1. do 5. razreda (2002), urednica zbornikov mednarodnih posvetov v Celju – Didak-

tika ocenjevanja znanja (2008, 2009, 2010) ter avtorica še drugih strokovnih člankov.

Na številnih seminarjih sem srečala veliko odličnih in predanih učiteljev, ki so z veseljem sprejemali novosti in jih preizkušali v praksi. Spremljala sem delo učiteljev pri pouku in skupaj z njimi iskala najoptimalnejše rešitve. Opazovala sem, kako se učijo učenci in kaj bi lahko še izboljšali. Ves čas sem skrbela tudi za svoj profesionalni razvoj ter spoznala več šolskih sistemov v Evropi in tudi širše.

Aktivno sem sodelovala s šolami, ki so bile izbrane za uvajanje poskusa prenove razširjenega programa v osnovni šoli. Bila sem članica delovne skupine za oblikovanje novega koncepta. Prenavljali smo program gimnazij in vključevanje interdisciplinarnih vsebin.

V teh letih se je res veliko vsega dogajalo in usklajevanje službenih obveznosti z družino je zahtevalo dobro organizacijo in sodelovanje. Moja družina me je ves čas podpirala in mi pomagala pri različnih nalogah, za kar sem vedno hvaležna.

Območna enota Celje je ena izmed devetih enot Zavoda RS za šolstvo. Kaj je bilo vaše delo? Kaj konkretno ste počeli? Kako je potekal vaš povprečen delovni dan?

Območna enota Celje Zavoda RS za šolstvo je po številu šol na tretjem mestu od devetih enot. Vključenih je več kot 100 izobraževalnih ustanov, ki jih pokriva Zavod RS za šolstvo OE Celje, od Solčave do Bistrice ob Sotli. Veliko je samostojnih vrtcev in vrtcev pri šolah, 58 osnovnih šol, gimnazij in srednjih poklicnih in strokovnih šol in glasbenih šol. Zavod RS za šolstvo pokriva vse VIZ do univerzitetnega izobraževanja.

Moje delo je bilo predvsem pedagoško svetovanje vzgojiteljem, učiteljem in ravnateljem. Izvajala sem strokovna srečanja za ravnatelje. Večkrat smo skupaj spremljali pouk v različnih šolah in uvajanje novih pristopov poučevanja in učenja. Izvajala sem izobraževanja za šolske kolektive in vzgojitelje v vrtcih. Pripravljala sem strokovna gradiva, priporočila in smernice za uspešen in sodoben pouk. Vodila sem različne projekte na Zavodu RS za šolstvo ter organizirala konference in posvete. Izvedla sem mnoga strokovna predavanja doma in v tujini.

Težko bi opisala povprečen delovni dan, ker je bil vsak dan drugačen. Veliko je bilo telefonskih klicev in svetovanj tako šolam kot tudi staršem. Na Zavodu RS za šolstvo vodimo postopke usmerjanja otrok s posebnimi potrebami in izdajanje odločb za učence. Vse to je zahtevalo veliko usklajevanja in dogovarjanja s šolami, starši in drugimi institucijami.

Moje strokovno raziskovanje je bilo kar precej časa usmerjeno v preverjanje in ocenjevanje znanja. Izkušnje s prakso v šolah v Sloveniji ob uvajanju devetletke sem že takrat povezovala z učno prakso v Makedoniji, ki je uvajala kombinirano ocenjevanje od 4. do 6. razreda. Izobraževali smo njihove pedagoške svetovalce in učitelje. S študijskimi obiski v tujini sem si pridobila veliko izkušenj. Tudi naše šole imajo pogosto največ težav na

področju ocenjevanja znanja, zato je bila na tem področju potrebna večja pomoč učiteljem. Na Zavodu RS za šolstvo smo pripravili strokovna gradiva za učitelje vseh predmetnih področij v osnovni šoli in v gimnazijah na temo ocenjevanja znanja pri posameznih predmetih.

Leta 2015 sem bila na daljšem študijskem izobraževanju na Škotskem, ker me je zanimalo, kako poteka pouk brez ocenjevanja. Na Škotskem izvajajo Formative Assessment, kar v slovenskem šolskem prostoru prevajamo kot formativno spremljanje v podporo učenju. Navdušil me je njihov kurikulum, predmetnik in sistem spremljanja otrokovega razvoja. Na Zavodu RS za šolstvo smo začeli bolj sistematično izobraževati učitelje za to področje in povabili šole k sodelovanju. Izdali smo študijska gradi-

va in sem soavtorica priročnika z naslovom Formativno spremljanje v podporo učenju (2016). Kar veliko šol v Sloveniji zelo uspešno sledi filozofiji formativnega spremljanja, ki v ospredje postavlja učenca in njegova močna področja. Razvili smo različna orodja, ki so lahko učiteljem v pomoč, natisnili plakate in še druga gradiva.

Spoznala sem šolski sistem na Nizozemskem in obiskala šolo, kjer imajo učence iz 40 držav iz vsega sveta. Opazovala sem, kako deluje in kakšna je vključujoča šola. Zlasti pa me je navdušil sistem uvajanja mladih učiteljev v šolsko prakso.

Leta 2019 sem sodelovala pri nastajanju področij in standardov kakovosti v vrtcih in šolah, ko je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport RS oblikovalo Nacionalni okvir za ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti na področju vzgoje in izobraževanja (2017). Skupaj z ravnatelji smo oblikovali in preizkušali standarde in kazalnike kakovosti. Nastala je tudi obsežna publikacija.

Imate veliko hišo, vrt, veliko rož ..., prostega časa vam najbrž ni ostajalo prav veliko. Nekaj pa zagotovo. Kako ste ga preživljali?

Prostega časa ni bilo veliko, saj sem morala ob koncu tedna marsikaj postoriti v hiši in okrog nje. Rada sem v naravi in se igram z vnuki. Sem članica Kulturnega društva Andraž in kar večkrat sem se preizkusila kot igralka v številnih odrskih delih. Leta 2018 smo po 40 letih ponovno odigrali dramsko delo Kastelka – Gadje gnezdo Vladimirja Levstika.

Rada tudi potujem in moje zadnje potovanje sta bili Rusija in Estonija. Pred časom koronavirusa sem imela že rezervacijo za Tajsko, ampak ni bilo več mogoče.

Zavod RS za šolstvo je osrednji nacionalni razvojno-raziskovalni in svetovalni zavod na področju predšolske vzgoje, osnovnega šolstva in splošnega srednješolskega izobraževanja. Letos je koronavirus močno posegel tudi v njegove načrte. Pouk na daljavo je postal realnost skoraj čez noč. Podpora in svetovanje zavoda sta bila v teh razmerah zagotovo zelo pomembna. Malce se bova ustavili ob pouku na daljavo. Kakšno je vaše mnenje o njem?

V spomladanskih mesecih nas je koronavirus vse presenetil. Zavod RS za šolstvo je skupaj z Ministrstvom za izobraževanje

znanost in šport pripravil priporočila in smernice za delo na daljavo v vrtcih, osnovnih in srednjih šolah. Tudi sama sem se preizkusila z delom od doma in prve izkušnje so bile kar stresne. Delovni dan je bil vedno daljši od osmih ur.

Izvajali smo številna izobraževanja na daljavo za vzgojitelje, učitelje in ravnatelje. Šole so zelo različno pristopile k izobraževanju na daljavo. Razlike so se zaznale tudi na področju opreme z informacijsko tehnologijo in digitalno pismenostjo učiteljev. V večji prednosti so bile srednje šole, kjer so dijaki že bolj digitalno usposobljeni.

Vse pogosteje slišimo že skoraj besede obupa nekaterih staršev, da je pouk doma zanje še ena služba in da tolikim obveznostim niso kos. Kaj jim predlagate?

Mislim, da je v tem jesenskem času manj težav, saj so se učitelji veliko izobraževali in pripravljali za izobraževanje na daljavo. Veliko je tudi pripravljenega gradiva za uresničevanje obveznih učnih vsebin in ciljev. Učitelji so prek videokonferenc in različnih orodij v stalnih stikih z učenci bodisi z vsem razredom ali skupinami učencev in tako izvajajo učne ure na daljavo. Nekateri tudi posnamejo učno uro in si lahko učenci pozneje ogledajo posnetek. Pri vnuku sem spremljala učenje plesa na daljavo v plesni šoli. Verjetno to bolje zmorejo starejši učenci in imajo mlajši več težav. Pri izobraževanju na daljavo so še izzivi, saj je treba razmišljati o fleksibilni organizaciji šolskega dela, o celostnem pristopu k vsebinam in jih medpredmetno povezati, morda več projektnega dela in manj urniškega pristopa, predvsem pa sta potrebni individualizacija in diferenciacija (različne naloge za različne učence). Težave so pri ocenjevanju znanja, saj je objektivnost na daljavo težje doseči. Tudi zaradi izobraževanja na daljavo bi morali v Sloveniji spremeniti ocenjevanje znanja in se zgledovati po drugih državah. Več bi se morali ukvarjati s povratno informacijo o učenčevih dosežkih. Lani sem sodelovala v mednarodnem projektu Feedback by Art, ki je prava inovacija. Nekaj šol iz Slovenije je bilo vključenih. Strokovno srečanje in predstavitev prakse iz osmih sodelujočih držav, ki je bilo v Liverpoolu, me je zelo navdušilo.

Razumem stisko staršev pri izobraževanju na domu in verjamem, da verjetno ne zmorejo vsi. Predlagam, da se z otroki veliko pogovarjajo in jih učijo samostojnosti pri organizaciji dela za šolo in prostega časa. Učijo naj jih načrtovati svoje obveznosti in vrednotiti pričakovane dosežke. Odkrivajo naj njihova močna področja in jih pri tem spodbujajo. Učijo naj jih za življenje.

Slišimo tudi, da ponekod v Sloveniji še ni stabilnih internetnih povezav. Nekateri starši tudi nimajo dovolj znanja, da bi lahko pomagali otrokom. Nekateri nimajo časa, nekateri morda ne volje ne energije. Kaj lahko pričakujemo, kakšno bo znanje otrok, ko se bodo vrnili v šolske klopi, in kako bo mogoče razlike zmanjšati?

Znanje otrok bo verjetno zelo različno, zato bo potreben poglobljeni individualni pristop k vsakemu učencu. Učenčevi dosežki se zbirajo v spletnem okolju ali v papirnati obliki, ki pa bodo lahko osnova za pogovor z učiteljem. Na poti do cilja učenec potrebuje kakovostno povratno informacijo, in neocene. Upajmo pa, da bodo učenci v domačem oziroma družinskem okolju pridobili tista druga znanja, spretnosti in sposobnosti za življenje. Učno snov bodo s pridobljeni spretnostmi potem lažje nadoknadili.

Otroci, ki se učijo doma, so osiromašeni za druženje s sošolci, stike z učitelji, ne nazadnje tudi za kakšne otroške nagajivosti, ki se zgodijo medtem, ko so v šoli. Kaj to pomeni za otrokov razvoj?

Za otrokov razvoj je najpomembnejše varno in spodbudno učno okolje, ki prepozna učence kot ključne udeležence, pri čemer je učenje socialno in sodelovalno, učitelji so občutljivi za individualne razlike med učenci, deluje na podlagi jasnih pričakovanj in uporablja strategije vrednotenja, ki podpirajo učenje ter razvija programe, ki od vseh zahtevajo trdo delo.

Sodobne tehnologije omogočajo tudi dobra učna okolja in srečanja z učitelji in sošolci na daljavo. Tudi sama se prek spleta pogovarjam z vnuki in je prav zabavno.

Zdaj pa me zanima: kako pa se vi spominjate svojih osnovnošolskih let?

Najlepši spomini me vežejo na šolanje v prvih razredih osnovne šole na Podružnični šoli Andraž. Učiteljica Marija Žagar me je verjetno že takrat navdušila za poklic učiteljice. Tudi v OŠ Polzela sem srečala odlične učiteljice, kot so Fanika Jelen, Magda Trobina, Majda Marolt in še več drugih. Učiteljski poklic se mi je že takrat zdel zelo lep in privlačen. Še vedno mislim, da lahko šola, še več pa dober učitelj pripomore k blagostanju družbe znanja.

Odslej bodo dnevi potekali tako, kot boste vi želeli. Nihče vam ne bo narekoval tempa. Kaj boste počeli oziroma kaj že počnete zdaj, ko ste doma? Kakšni so vaši načrti?

Načrtov je kar veliko. Zdaj lahko preberem še kakšno drugo knjigo, za katero prej ni bilo časa. Tudi več bo časa za pisanje. Želim pa si tudi potepanja po Sloveniji in drugih državah.

Ste se težko znašli v novih okoliščinah? Nekateri imajo menda krizo, ko nehajo hoditi v službo. Kako je bilo pri vas?

Ne vem, če bi temu rekla kriza, pa vendar je bilo nekaj časa kar malo dolgočasno. Manj je bilo e-pošte in mobilnik je bil bolj tih. Če ne bi bilo teh koronačasov, bi bilo verjetno drugače. Bila pa je lepa jesen in dela na naši domačiji mi ni zmanjkalo.

Skozi vso delovno dobo ste bili veliko v stiku z različnimi ljudmi. Boste pogrešali kakšno družbo?

Ker sem rada med ljudmi, družbo res pogrešam. Upam, da bodo epidemiološki časi kmalu boljši in bom lahko obiskovala prijatelje in znance.

Ker intervju z vami nastaja sredi epidemije, ko so številke okuženih, hospitaliziranih in mrtvih strah zbujajoče, seveda ne morem mimo vprašanja, kako preživljate te dni. Kako skrbite, da ostanete zdravi? In kaj počnete, da misli preusmerite stran od koronavirusa?

Živim na zelo lepem koncu naše občine in imam veliko priložnosti za zdravo življenje. Tudi hrano si lahko pridelam doma. V teh časih poskušam ohraniti dobro voljo in srečo iskati v drobnih stvareh, v čudovitem sončnem jutru in toplih jesenskih barvah dreves, ki me obdajajo.

Spoštovana mag. Sonja Zajc, zahvaljujem se vam za ta klepet in vam privoščim, da bi bili zdravi in da bi resnično uživali ter počeli tisto, kar vas veseli. Dobra volja naj ostane vaša spremljevalka. Zadnja beseda pa bo vaša. Kaj sporočate bralcem Polzelana?

Želim jim veliko zdravja in čim več sončnih ter srečnih dni.

Jolanda Železnik

Za »Polzelo« še ni kupca

Zlatku Hohnjecu, stečajnemu upravitelju, še vedno ni uspelo najti novega lastnika za tovarniški kompleks polzelske tovarne nogavic, čeprav ga je v štirih letih, kolikor traja stečajni postopek, poskušal prodati že večkrat. Zato na njegov predlog sodišče podaljšuje pogodbe sicer redkim najemnikom. Med njimi je tudi podjetje Sirekar nogavice, ki ga je v Sloveniji ustanovila estonska družba Sirekar Hulggi. Ta je od septembra 2018 tudi lastnica blagovne znamke Polzela, ki ima med drugim v najemu tudi nekdanjo industrijsko prodajalno pri tovarni nogavic na Polzeli.

Čeprav si je nepremičnine v preteklih štirih letih ogledalo več morebitnih kupcev, takšnega, ki bi bil zanje pripravljen plačati dva milijona evrov ali še več, na Polzelo še ni bilo.

Tone Tavčer

Leta 2015 je »Polzelo« obiskal gospodarski minister Zdravko Počivalšek.

Varno na delovnem mestu

VEDNO VEČ OBISKOV DELOVNIH INŠPEKTORJEV

Tudi po preklicu spomladanske epidemije vsi ukrepi v zvezi s preprečevanjem širjenja nove koronavirusne bolezni ostajajo v veljavi. To še kako velja tudi za naša delovna okolja, kjer je delo potrebno prilagoditi novim okoliščinam. Še več, SARS-CoV-2 je bil junija letos tudi formalno uvrščen v direktivo o varovanju delavcev pred tveganji zaradi bioloških dejavnikov, zato je tej spremembi treba formalno prilagoditi še dokumentacijo in interne akte s področja varnosti pri delu.

MASKE SO OBVEZNE TUDI V ZASEBNIH PODJETJIH

Delovni inšpektorji na terenu preverjajo tudi uporabo zaščitnih mask pri zaposlenih v proizvodnjah v zaprtih prostorih zasebnih podjetij, za katere bi težko rekli, da gre za zaprti javni prostor.

Tudi za tolmačenje in podlago tovrstnega preverjanja ter že izrečenih glob smo prosili našo zunanjo svetovalko. Opozarja, da morajo delodajalci upoštevati tudi Zakon o varnosti in zdravju pri delu, še zlasti njegov 5. člen, ki pravi, da mora delodajalec zagotoviti varnost in zdravje delavcev pri delu. V ta namen mora izvajati ukrepe, potrebne za zagotovitev varnosti in zdravja delavcev ter drugih ljudi, ki so navzoči v delovnem procesu, vključno s preprečevanjem, odpravljanjem in obvladovanjem nevarnosti pri delu, obveščanjem in usposabljanjem delavcev ter z ustrežno organiziranostjo in potrebnimi materialnimi sredstvi.

Če se nevarnostim ne moremo izogniti, se oceni tveganje. Če drugi ukrepi za zagotovitev varnega in zdravega dela niso

mogoči, kot so na primer premestitev, prerazporeditev ali drseč delovni čas, je delavcem treba zagotoviti osebno varovalno opremo oziroma zaščitno opremo za zaščito dihal. To preprosto pomeni, da v primerih, ko delodajalec ne more delovnega procesa organizirati drugače, na način, da bi zagotovil ustrezno medosebno razdaljo med delavci vsaj 1,5 m do 2 m, mora zagotoviti uporabo zaščitnih mask. Glede na zadnja spoznanja se virus najpogosteje širi kapljično, zato je pravilna uporaba mask ključnega pomena tudi v delovnih okoljih, kjer prihaja do vedno več primerov okužb. Globe za kršitelje v primeru nadzora delovne inšpekcije izhajajo iz Zakona o varnosti in zdravju pri delu, predpisane pa so tudi v Zakonu o nalezljivih boleznih. Za uporabo zaščitnih mask znašajo od 400 do 4000 evrov, zato jih velja uporabljati še zlasti zato, da bi se izognili nepotrebnemu kaznovanju, in predvsem v dobro samozaščitnega delovanja.

ČASOPISI IN REVII SE VRAČAJO V LOKALE

V številnih lokalih so stranke močno pogrešale branje časopisov in revij. Teh se po priporočilih do zdaj ni smelo uporabljati. Z novimi priporočili NIJZ je njihova uporaba ponovno mogoča, vendar pod posebnimi pogoji, saj je prenos okužbe seveda mogoč.

Ker gre za predmet, ki si ga iz rok v roke lahko podaja več ljudi, je seveda potrebna previdnost. Priporoča se, da je na voljo izvod z obvestilom o mogoči prisotnosti virusa ob skupni uporabi, prav tako navodila za higieno rok, kašlja ter uporabe maske ob branju. Več podrobnosti pa v navodilih NIJZ.

Vir: Obrtnik podjetnik, 10/2020.

Anton Šijanec

Ukrepanje ob okužbi v podjetju

Kako se odzvati ob okužbi v podjetju?

Smo nekje na vrhuncu jesenskega drugega vala epidemije koronavirusa. Okužbe so prodrle že praktično v večino delovnih okolij, zelo malo je še tistih, ki se z njo še niso srečali. V podjetju zato nastane problem, ko se pojavi okužba. Kljub vsem, še tako urejenim aktom in akcijskim načrtom je to trenutno streznitve, ko je treba ukrepati in se pravilno odzvati.

V zadnjih mesecih smo pričali veliki rasti števila okužb s covidom-19. Tudi delovna okolja pri tem še zdaleč niso izjema in delodajalci se ob pojavu okužbe v delovnem okolju spoprijemajo z zelo težko nalogo, ki ji sami pogosto niso kos. Navedena pojasnila temeljijo na podlagi svetovalcev Instituta za varnost pri delu.

Napotki delodajalcem v primeru pojava okužbe pri delavcih so povzeti po Protokolu za obvladovanje širjenja okužbe s SARS-CoV-2 na delovnih mestih v času razglašene epidemije (Ministrstvo za zdravje, št. dokumenta: 181-15/2020/2565).

Kaj storiti ob okužbi?

Delodajalec mora delavca, ko ga ta obvesti, da je potrjeno okužen z virusom SARS CoV-2, takoj napotiti v izolacijo, ob tem pa mora poskrbeti tudi za temeljito čiščenje in razkuževanje površin ter iskanje tveganih stikov. Za vračanje na delo po preboleli okužbi naj se delodajalec posvetuje z izvajalcem medicine dela.

Iskanje stikov

Priporočamo, da se takoj po prejemu informacije že v podjetju ugotovi, ali je okuženi delavec imel visoko rizične stike z drugimi sodelavci ali strankami. Delodajalec naj čim prej opravi poizvedbo o visoko rizičnih stikih delavca. Te informacije se posreduje izvajalcu medicine dela (pooblaščen zdravnik medicine dela, prometa in športa), ki potem pomaga pri določanju preostalih stikov.

Seznam za karanteno in poročanje na NIJZ

Po novem protokolu mora delodajalec v sodelovanju z izvajalcem medicine dela, prometa in športa pripraviti seznam delavcev, za katere se predlaga karantena na domu. Seznam mora biti pripravljen v Excelovi preglednici, ki je dostopna na spletnem naslovu <https://www.nijz.si/sl/nova-ureditev-karanten-na-domu>. Ob privolitvi vseh, ki so na seznamu, s katerim se zanje predlaga karantena na domu, potem seznam pošlje na NIJZ na elektronski naslov: Karantena.Potrdilo@nijz.si.

NIJZ bo delavcem s seznama poslal potrdilo o napotitvi v karanteno na domu na elektronski naslov ali po navadni pošti predvidoma v 72 urah po prejemu seznama.

Pri ocenjevanju tveganja v primeru potrjene okužbe na delovnem mestu naj bodo delodajalci še posebno pozorni na ogrožene skupine zaposlenih, saj sta pri njih obolevnost in smrtnost nekajkrat višji kot pri preostali populaciji.

Razkuževanje poslovnih prostorov mora biti temeljito.

Temeljito čiščenje

V podjetju naj se v čim krajšem času po prejemu obvestila o pozitivnem testu ob upoštevanju navodil NIJZ izvede temeljito čiščenje delovne opreme, orodja, površin, vozil in podobno. Priporočeno je tudi, da delodajalci z izvajalcem medicine dela preverijo, ali so potrebni še dodatni ukrepi za zmanjševanje okužb. Svetujemo, da se okrepi frekvenca čiščenja na najbolj izpostavljenih mestih v podjetju, kot so kljuke in ograde, da se omeji gibanje v pomožnih prostorih, kot so sanitarije, garderobe, jedilnice, in izmenske pisarne na maksimalno enega zaposlenega hkrati, da se omeji druženje v parih in skupinah ter se zagotovi predpisane medsebojne razdalje povsod, kjer delovni proces to omogoča.

Sodelavci v visoko rizičnem stiku

Če delovni proces to omogoča, naj vsi, ki so imeli visoko rizične stike z okuženim, naprej opravljajo delo od doma. V dejavnostih, kjer to ni mogoče, naj se z izvajalcem medicine dela preveri, ali se delovni proces lahko organizira tako, da prenos okužbe na druge ljudi v delovnem okolju ni mogoč in se uredi tako imenovano izolirano delovno mesto. To pomeni, da je ta oseba izolirana od preostalih delavcev, torej dela sama, uporablja ločene sanitarije in ločen vhod oziroma je organiziran zamaknjen delovni čas, da pri prihodu in odhodu ne prihaja do srečevanja s sodelavci ali obiskovalci.

Delavci, ki dela od doma ne morejo opravljati in kjer delovnega procesa ni mogoče organizirati tako, da bi bil preprečen prenos okužb, bodo ostali doma v karanteni, za kar bodo prejeli tudi ustrezno potrdilo. Popolnoma enak protokol velja za delavce, ki so imeli visoko rizične stike zunaj delovnega okolja, na primer doma v družini.

Delavci, ki so bili v stiku z okuženo osebo in ne spadajo med visoko rizične stike, lahko delo nadaljujejo, vendar pod pogojem, da je mogoče upoštevanje higienskih ukrepov za preprečevanje prenosa virusa v podjetju. Med te ukrepe spadajo predvsem upoštevanje fizične razdalje, nošenje mask,

redno in temeljito umivanje rok, razkuževanje rok, delovnih površin, predmetov, ki se jih osebe pogosto dotikajo, redno zračenje prostorov, učinkovit sistem prezračevanja, omejevanje števila delavcev v jedilnicah, garderobah ter vsi drugi ukrepi, ki naj bi bili že zajeti tudi v oceni tveganja.

Kaj je visoko rizični stik?

Za visoko rizični stik se po navedenem protokolu šteje stik osebe, ki je bila v stiku z bolnikom s covidom-19 v roku 48 ur pred pojavom simptomov oziroma 48 ur pred potrditvijo okužbe s SARS-CoV-2 pri asimptomatskih osebah in v obdobju 14 dni po nastopu bolezni pri bolniku s covidom-19 oziroma 14 dni po potrditvi okužbe pri asimptomatskih osebah ter izpolnjujejo spodaj navedene pogoje za opredelitev visoko rizičnega tesnega stika, kot to opredeljuje NIJZ, torej da so to osebe, ki bivajo v skupnem gospodinjstvu z bolnikom s covidom-19, so imele neposredni stik na razdalji manj kot 2 metra več kot 15 minut, so imele drugi fizični stik ali stik z izločki (rokovanje, objemanje, uporaba skupnih predmetov), so bivale z okuženo osebo v zaprtem prostoru več kot 15 minut (skupno gospodinjstvo, pisarna, čakalnica v zdravstveni ustanovi ...), so se družile z okuženo osebo (skupna malica, druženje pri isti mizi) ali so potovale v istem prevoznem sredstvu na razdalji manj kot 2 metra.

Ali ste brez izbranega izvajalca medicine dela ali samozaposleni?

Delodajalci in njihovi zaposleni, ki nimajo izbranega izvajalca medicine dela, ali samozaposlene osebe naj se obrnejo na osebnega zdravnika, ki bo presodil, ali je šlo dejansko za visoko rizičen stik.

Če osebni zdravnik oceni, da je bil stik visoko rizičen, pa mora podati predlog za izdajo potrdila o napotitvi v karanteno na domu NIJZ na že zgoraj navedeni elektronski naslov in po enakem postopku, kot je naveden v primeru, ko to izvede izvajalec medicine dela.

Če in ko se pojavi okužba v delovnem okolju, naj delodajalec ne odlašaja in ukrepa takoj. Ne bo pa odveč, če še takrat, preden do tega pride, ta preveri svoje akte s področja varstva pri delu in jih, če še niso, uskladi z zakonodajo. Takoj se naj izvedejo tudi vsi potrebni preventivni ukrepi za preprečevanje širjenja okužb v podjetju, skladno z nadaljnjim organiziranjem dela, v skladu s pravili za preprečevanje okužbe z virusom covid-19.

Vir: Obrtnik podjetnik, 11/2020.
Bojana Kralj Kos

HÖRMANN

garažna in vhodna vrata

Dom je, kjer se počutimo varne

**Avtomatska
garažna vrata**

od 850 €*

**Vhodna vrata
brez osvetlobe**

od 1.272 €*

* Priporočena cena za akcijske proizvode oz. velikosti, vključno z montažo in 9,5 % DDV. V veljavi pri vseh pooblaščenih zastopnikih v Sloveniji do 31.12.2020.

Vrata Hörmann v Sloveniji:

Matjaz d.o.o. T. +386 (0)3 71 20 600

PE Ljubljana T. +386 (0)1 24 45 680

PE Maribor T. +386 (0)2 48 00 141

www.matjaz.si • info@matjaz.si

Zavihajmo rokave za jesenska opravila na vrtu

Ko pobiramo pridelek, vsekakor čutimo posebno zadovoljstvo, saj sta delo in čas, ki smo ju skozi leto imeli za delo na vrtu, obrodila sadove. Pridelek je zagotovo v zadovoljstvo vsakemu pridelovalcu. Vendar pa je jesen tudi čas, ko že moramo, pa čeprav morda neradi, razmišljati o naslednji sezoni. Dobro pripravljen vrt jeseni je odlična osnova za dober pridelek v naslednji sezoni.

Jeseni je vrt treba pripraviti na počitek, da bo prihodnje leto manj težav (saj bo zemlja spočita), pridelek pa večji in kakovostnejši.

V času pred zimo se bomo največ ukvarjali s pridobivanjem komposta in dobrega hlevskega gnoja, morda pa se nam je čez leto porodila kakšna nova ideja glede ureditve. Tudi zelenjavni vrt je lahko lep. Za to poskrbimo z lepo oblikovanimi potkami in obrobo gredic. Ali pa si bomo omislili aktualne dvignjene grede, postavljanje lesene ograje, kot so bile v rabi včasih, vsekakor pa za prave vrtnarje zgolj pridobivanje pridelka ne bo zadostno. Naj bo tudi zelenjavni vrt oblikovan tako, da nam ga ne bo treba postavljati nekam ob stran. In ker so gredice zdaj prazne, lahko izkoristimo čas tudi za nova snovanja.

NAJPOMEMBNEJŠA OPRAVILA

V nadaljevanju vam bom predstavil preprosta, vendar zelo uporabna jesenska opravila, ki jih nikar ne izpustite, saj vam bo vaš vrt naslednjo sezono hvalen, kar se bo pokazalo predvsem v boljšem in kakovostnejšem pridelku.

ZBIRAJTE ODPADNO LISTJE

Odpadno listje je za vrt dragocenejše, kot si lahko mislite. Z minimalnim delom in trdom si ustvarjate odličen, predvsem pa zelo hranilen kompost. Listje sproti grabite z lahkimi grabljami in ga odnašajte na kompostni kup. Če komposta nimate, bo namenu ravno tako dobro služil žičnat zaboj oziroma kletka – preprosto jo lahko izdelate iz

žičnate mreže za ograje ali kokošnjake in štirih stebričkov. Z vilami kup vsak teden obrnite in premešajte, da ga bo doseglo dovolj zraka.

Zbiranje odpadnega listja

KOLOBARJENJE

Kolobarjenje je zelo pomembno za zdravje vašega vrta. Kot vemo, je pomembno, da rastlin ne sadimo vedno na isto mesto – razpored na vrtu vsako leto malo zamenjamo, temu procesu pravimo kolobarjenje. Upoštevanje kolobarja je ključno za uspešno vrtnarjenje. Pri kolobarjenju moramo biti pozorni na to, katera rastlina je rasla na določenem mestu v vrtu, kamor želimo letos posaditi novo. Primer omejitve pri kolobarjenju: mesto na vrtu, kjer je lani rasla redkvice, letos ni primerno za cvečiče. To pa ne velja samo za posamezne vrste, temveč tudi za cele skupine, zato recimo čebule ne smemo posaditi na gredici, kjer sta prejšnje leto rasla česen ali por. Z izkušnjami se je namreč izkazalo, da se z nepretrganim gojenjem posamezne vrste na isti površini sčasoma izčrpajo določena hranila in razmnožijo škodljivci, ki napadajo to vrsto. Menjava je zato vedno dobrodošla. Nova skupina rastlin bo imela drugačne potrebe po hranilih, škodljivci, ki se bodo namnožili, pa bodo ob svojega gostitelja in bodo postopno izginili. Takšnemu načelu pridelave pravimo kolobarjenje in se nanaša na kroženje različnih skupin zelenjave v obdobju štirih ali šestih let.

GNOJENJE

Gnojenje v poletnih mesecih ni priporočljivo, saj spodbujamo razvoj novih listov ob nepravem času. To pa ne velja za jesenski čas, ki je za gnojenje zelo primeren. Ob gnojenju gredic upoštevajmo potrebe posameznih vrtnin, ki jih mislimo gojiti v naslednji sezoni. Najpreprosteje je, da vso površino prelopatamo in v tla zadelamo hlevski gnoj. Vendar je takšen način potraten in ni nikakršno zagotovilo, da bodo vrtnine dobro uspevale. Velikokrat je prav nepravilno gnojenje krivo za pogostejše pojavljanje bolezni in škodljivcev. Praviloma pognojimo s hlevskim gnojem samo tiste grede, na katerih nameravamo imeti okopavine in plodovke. Najboljše in najcenejše vrtno gnojilo je kompost.

Jesensko gnojenje vrta

ZADNJA KOŠNJA

Pri zadnji jesenski košnji pazite, da ta ne bo prenizka. Priporoča se košnja na višini treh centimetrov, saj tudi trava potrebuje bilke za proizvodnjo hrane. Če pa boste travo pustili nepokošeno, obstaja velika verjetnost, da se bodo zaradi vlage v njej razvile bolezni. Pokošena trava bo tudi omogočila veliko lažje grabljenje listja.

ODSTRANITE ODMRLE VEJE Z DREVES

Z drevesa porežite suhe in odmrle veje. Pozimi, ko veje zmrznejo in odpadejo, lahko poškodujejo rastline. Če pa se podre celo drevo, lahko naredi res veliko škode.

POREŽITE TRAJNICE IN ZASADITE ČEBULNICE

Rezanje trajnic je za zdravje teh nujno potrebno. Jeseni se na vlažnem, odmirajočem zelenju trajnic radi zadržujejo polži in lazarji, ki se v tem času tudi razmnožujejo, zato prosto popoldne ali sončen konec tedna namenite rezanju trajnic.

Jeseni pa je tudi čas za posaditev različnih čebulnic – tulipanov, hiacint, narcis in zvončkov. Če želite, da bo zgodaj spomladi vaš vrt lepo cvetel, čebulnice posadite že zdaj. Zasadite jih na grede, ob rob vrta ali pa na naključna mesta po okrasni trati za bolj naraven, neformalen učinek.

Zdaj je pravi čas za sajenje vrtnic, okrasnega grmičevja in žive meje. Zadnjo sadimo v eno ali dve vrsti, v vsakem primeru pa je bolje posaditi več rastlin kot premalo. Grme po

Obrezovanje trajnic

sajenju obrežemo za tretjino do polovico, vrtnice pa za četrtno in pod njimi prekrijemo tla, na primer s šoto, da mlade korenine zaščitimo pred mrazom.

Blaž Turnšek

**KMETIJSKA ZADRUGA
POLZELA**

Moka Katič

Tip 500 1kg	0,60€
Tip 500 25kg	10,80€
Tip 400 1kg	0,70€

Novoletni okraski, smrekice

Kupujte ceneje, zaupajte le najboljšim

ŠIVANJE PO MERI

Kostimi, hlače, bluže, krila, plašči.
Maturantske obleke, obleke za valetu,
svečane in poročne obleke, bolero,
pralne maske za obraz.

www.pokali-sketa.si/šiviljstvo

Vesna - 041/ 241 350

Niko Šketa s.p., Savinjsko nabrežje 19a, 3313 Polzela

UNIFOREST®
PRODAJALNA

**S pihalniki
Husqvarna
delate kot z
naravnimi silami**

Kontakt:
03 777 14 23 ali 051 665 566
WWW.UNIFOREST.SI

November

November je poznan kot mednarodni mesec ozavešanja o zdravju moških, s poudarkom na zdravju prostate, testisov in duševnem zdravju. V znak podpore si moški novembra ne brijejo brk, od tod pa izhaja tudi beseda »Movember«. Angleška beseda za brke je namreč »moustache«, ta pa ob združitvi spremeni prvo črko meseca.

Simbol zavzemanja za plemenito stvar

KAJ JE PROSTATA?

Prostata je moška spolna žleza v velikosti oreha, ki leži pod mehurjem in obdaja sečnico. Njena glavna naloga je tvorba večjega dela semenske tekočine, v kateri semenčice potujejo po sečnici. Do normalne velikosti zraste po končani puberteti in v srednjem življenjskem obdobju navadno ne povzroča težav. Po petdesetem letu začne pogosto spet rasti, kar imenujemo »benigna hiperplazija prostate«, in ni rakavo obolenje. Povečana prostata lahko stisne sečnico, kar povzroči težave pri uriniranju. Bolezen se navadno zdravi z zdravili in redko z operacijo.

RAK PROSTATE

Pojavnost in dejavniki tveganja

Rak prostate je najpogostejši rak pri moških v Evropi in pri nas. Leta 2019 je bilo v Sloveniji na novo odkritih 1566 bolnikov, obolevnost pa v svetu narašča. Glavna dejavnika tveganja sta starost in družinska obremenjenost. Ker nanju ne moremo vplivati, je možnost preprečevanja izjemno majhna, zato ima izjemen pomen pravočasno odkrivanje.

Bolezniški znaki

Rak prostate napreduje počasi in na začetku navadno ne povzroča težav. Prvi znaki se lahko pojavijo tudi več kot 10 let po pojavu bolezni. Simptomi, kot so: oteženo uriniranje, uriniranje ponoči, bolečina ob uriniranju in krvav seč, so enaki kot pri drugih nerakavih boleznih, zato je za postavitev diagnoze potreben dodatni pregled. Če se je rak že razširil na druge organe, pa se omenjenim simptomom lahko pridružijo tudi: bolečina v presredku, motnje ejakulacije in odvajanja blata, bolečina v kosteh ter splošna oslabelelost z izgubo telesne teže.

Postavitev diagnoze in zdravljenje

Ker so simptomi raka prostate enaki mnogim drugim boleznim, je za potrditev bolezni potreben natančen klinični pregled in laboratorijska preiskava. Velik pomen ima digitorektalni pregled, pri katerem zdravnik s prstom skozi zadnjik potipa prostato, saj je najpreprostejši, najhitrejši in najcenejši. Prostata leži tik pred danko, zatrdline in asimetrije pa so zaradi tanke stene prebavil s prstom dobro tipne. Poleg kliničnega pregleda je pomembno tudi določanje vrednosti PSA (za prostato specifičen antigen). V vzorcu krvi bolnikov z rakom prostate je ta parameter povišan. Za dokončno postavitev diagnoze sta potrebna odvzem koščka tkiva z iglo in natančen pregled celic pod mikroskopom. Možnosti za zdravljenje je več, izbira pa je odvisna od stopnje in hitrosti napredovanja. Najpogostejši načini zdravljenja so hormonska terapija, kirurška odstranitev prostate in obsevanje, zdravnik pa se lahko ob nizkorizični obliki odloči tudi samo za spremljanje in ukrepanje ob morebitnih spremembah.

Preventiva

Dejavnika, ki bi po nekaterih raziskavah lahko imela zaščitno vlogo pri nastanku raka prostate, sta uživanje hrane, ki vsebuje malo živalskih maščob, ter redna fizična aktivnost. Pri zgodnjem odkrivanju raka prostate ima predvsem za moške, starejše od 50 let, velik pomen presejalni test vrednosti PSA, saj se z njim lahko odkrije tudi rak pri moških, ki nimajo nobenih težav. Individualno zgodnje odkrivanje pa poleg laboratorijskih preiskav temelji tudi na rednih digitorektalnih pregledih.

KAJ JE TESTIS?

Testis ali modo je parna žleza, v kateri nastajajo moške spolne celice in moški spolni hormoni. Testisa nastajata v trebušni votlini in se pred rojstvom spustita po dimeljskem kanalu v mošnjo. Optimalna temperatura za razvoj semenčic je 33 °C, zato se žlezi nahajata zunaj telesa, kjer je temperatura nižja. Za natančnejšo regulacijo temperature je v mošnji prisotna tudi gladka mišica, ki lahko ob nižjih temperaturah okolja testisa premakne bližje telesu in tako prepreči podhladitev. Če se modo iz trebušne votline ne spusti v mošnjo, pogosto pride do pojava raka ali drugih nepravilnosti v delovanju.

RAK TESTISOV

Pojavnost in dejavniki tveganja

Rak testisov oz. mod spada med redkejšje oblike raka, vendar pa se pojavnost v razvitem svetu večja. Je najpogostejši rak mladih odraslih moških med 20. in 40. letom starosti. Leta 2019 je bilo v Sloveniji na novo odkritih 116 bolnikov z rakom mod. Glavni dejavniki tveganja za nastanek so: nespuščen testis, povečanje ali krčenje testisa, neplodnost, družinska obremenjenost in že preboleli rak testisa.

Bolezniški znaki

Najpogostejše se rak kaže kot neboleča zatrdlina, hitro povečanje ali zmanjšanje velikosti testisa ter občutek neugodja v testisu, znak pa je lahko tudi napetost, bolečina, občutljivost ali povečanje prsi. Rak lahko zaseva tudi v druge organe v trebušni votlini, pljuča, centralni živčni sistem in kosti, zato so nekateri izmed simpto-

mov ob napredovani bolezni lahko še: zatrdlina v trebuhu, suh in dražec kašelj, glavoboli in omotica ter bolečine v kosteh.

Postavitev diagnoze in zdravljenje

Za postavitev diagnoze se poleg kliničnega pregleda s pretipanjem mod uporabljata tudi preiskava z ultrazvokom in laboratorijska preiskava krvi, pri kateri se določa nivo značilnih tumorskih kazalnikov. Zdravljenje lokalno omejenega tumorja se začne s kirurško odstranitvijo moda s pripadajočim semenovodom in ostalimi strukturami. Po mikroskopskem pregledu tkiva odstranjenega testisa se določi oblika nadaljnjega dopolnilnega zdravljenja, ki lahko zajema obsevanje, kemoterapijo ali samo redno spremljanje. Če se je rak že razširil na druge organe, je oblika zdravljenja kemoterapija ter včasih tudi kirurška odstranitev zasevkov.

Preventiva

Za doseganje najboljših rezultatov zdravljenja je tudi tukaj izjemnega pomena zgodnje odkrivanje. Glavno vlogo pri zgodnjem odkrivanju ima redno samopregledovanje. Metoda je hitra, preprosta in učinkovita, po priporočilih pa jo naj izvajajo vsaki moški že od 15. leta starosti dalje.

Navodila za samopregledovanje

- Priporočljivo je pregledovanje enkrat na mesec med prhanjem ali po njem, ko je mošnja mehka. Otip naj bo nežen in naj ne povzroča bolečine, pregledati pa je treba vsako modo posebej.

- Z obema rokama primete mošnjo in z nežnim otipom (s palcem, kazalcem in sredincem obeh rok) poiščete modo.
- Najprej pretipate nadmodek, ki se tipa kot mehka, nekoliko vozličasta vrvica nad modom in ob njem.
- Sledi pregled semenovoda, ki izhaja iz nadmodka in poteka za modom v sečnico. Čuti se kot trda, gladka cevka.
- Nato pregledate še modo. Zdravo modo je ovalne oblike, elastičnega otipa, gladko. Včasih se na površini otipa kot proso velika zatrdlina, kar pa ni sumljivo.

OBISK ZDRAVNIKA

Glede na uspešnost zdravljenja ob zgodnjem odkritju bolezni je samopregledovanje izjemno pomembno, kljub temu pa samo po sebi ne reši težave. Mnogi, predvsem mladi moški, odlašajo z obiskom zdravnika, ker jim je nerodno ali pa zaradi specifičnosti pregleda, ki je marsikomu precej neprijeten. Takšno zavlačevanje lahko bolezen poslabša do te mere, da je zdravljenje bistveno bolj dolgotrajno in agresivno ali pa bolezen celo ni več ozdravljiva.

Redno se pregledujte, ne odlašajte s posvetom in obiskom zdravnika ter opomnite prijatelje, naj tudi oni dobro skrbijo za svoje zdravje.

Avtor: Jan Mogu, študent medicine

Recenzent: asist. Boris Pospihalj, dr. med., predstojnik oddelka za patologijo v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec

»Sporočilo imam zate« ali protistrup za osamljenost

Zato, ker so sami. Ker so dali vse za nas. Ker bi lahko bili tvoji starši. Ker jih pandemija najbolj ogroža. Ker jih je vredno nasmejati. Ker si zaslužijo ljubezen. Ker vsak človek šteje. Ker si boš tudi ti želel, da bodo zate poskrbeli, ko boš starejši. To je le nekaj razlogov za sodelovanje v novem projektu prostovoljstva Fundacija Sursum.

Starejši ljudje so najbolj prizadeti v času koronavirusa. Poleg strahu za zdravje trpijo zaradi duševnih tesnob, negotovosti, osamljenosti. In ravno v tem kritičnem trenutku, kadar nas najbolj potrebujejo, smo morali ukiniti prostovoljno osebno spremljanje.

Da bi omilili posledice fizične oddaljenosti in starejšim nudili podporo in bližino, smo začeli razmišljati o online sodelovanju.

December je poseben mesec. Petega decembra zaznamujemo mednarodni dan prostovoljstva, praznujemo pa tudi nekaj praznikov. Zato vas s projektom »Sporočilo imam zate« vabimo, da do 15. 12. 2020 na elektronski naslov fsursum@gmail.com pošljete avdiovizualna spodbudna sporočila in lepe misli za stanovalce doma za ostarele ter za vse, ki skrbijo zanje.

Tako se bomo skupaj podali v boj proti osamljenosti v domovih za ostarele, ozaveščali bomo o pomembnosti starejših ljudi v družbi, poudarjali dragoceno vlogo prostovoljcev, obenem pa bomo zmanjševali digitalni razkorak v domovih za ostarele.

Za dodatne informacije nam pišite na: drustvo.dvorec@gmail.com ali fsursum@gmail.com

Carmen Maria Fernandez in Lucia Kriakidis

FUNDACIJA SURSUM

»Sporočilo imam zate«

protistrup za osamljenost

Zato, ker so sami. Ker so dali vse za nas. Ker bi lahko bila tvoja mati. Ker jih pandemija najbolj ogroža. Ker jih je vredno nasmejati. Ker si zaslužijo ljubezen. Ker vsaka oseba šteje. Ker si boš tudi ti želel, da bodo zate poskrbeli, ko boš starejši.

IZ TEGA RAZLOGA SMO UVEDLI ON-LINE OSEBNO SPREMLJANJE, DA BI PORUŠILI FIZIČNO ODDALJENOST IN STAREJŠIM NUDILI PODORO IN BLIŽINO.

Zato s projektom »Sporočilo imam zate« vas vabimo, da pošljete avdiovizualna spodbudna sporočila in lepe misli za stanovalce domov za ostarele ter za vse tiste, ki skrbijo zanje do 15. decembra na fsursum@gmail.com.

Več na: www.fsursum.org

Branje v času pred in med epidemijo

Tudi v času poka na daljavo je branje pomemben element našega šolskega ali prostočasnega dogajanja. Če nimamo knjig doma, jih naročimo v šolski knjižnici, pridna knjižničarka Alja Bratuša nam jih pripravi v vrečke, nato pa jih lahko prevzamemo pred šolo. V prejšnji številki je zaradi prostorske stiske izpadlo nekaj misli učenek in učencev o branju, zato jih objavljamo tokrat.

BRANJE JE POMEMBNO!

- Rada imam, ko mi bere ati, ker sama še ne znam brati. Poznam velike tiskane črke. Zala Dolenc, 1. r.
- Super so mi knjige o vesolju, vendar še ne znam brati malih tiskanih črk, tako da mi jih bere mami. V naši družini najraje bere sestra Hana. Jakob Bernot, 2. r.
- Branje je najboljša stvar na svetu. V knjigo se zatopiš kot ujet. Nekatere knjige so zame »začarane«. Ko berem, nikogar ne vidim in ne slišim. Zasanjana v postelji ležim in berem knjigo. Ob njej tudi zaspi. Ob knjigi rada ustvarjam. Ela Bašič Fekonja, 3. r.
- Želim biti raziskovalec, rad imam zgodbe o dinozavrih, zato tudi rad berem. Žan Luka Hriberšek, 3. r.
- Pri branju spoznavam daljše nove besede, nove črke. Ko sem bral knjigo Lov na morske pošasti, sem mislil, da jezdim močvirskega krokodila. Moj bralni kotiček je pod posteljo. Tomaž Kovačec, 3. r.

• Jaz rada berem, ker pridobim novo znanje, nove besede. Branje je zabavno. Berem vedno na istem kraju. Lina Ben Maatoug, 3. r.

• Za branje me je navdušil bratranec, ki je že pri štirih letih znal gladko brati. Beremo pa vsi: ati, stric, mami, sestra. Vedno berem ob glasbi. Nazadnje sem prebral šesti del Harryja Potterja. Všeč mi je tudi zbirka knjig Dnevnik nabritega mulca. Nace Jazbec, 6. r.

• Knjige so zelo zanimive, iz njih se veliko naučim in razvijam besedni zaklad. To mi pomaga tudi pri pisanju in govorjenju. Doma imamo ogromno knjig, obiskujem tudi knjižnico na gradu Komenda. Včasih berem knjige na telefonu v angleščini, vendar imam raje običajne knjige. Priporočam knjigo Kot v filmu. Nuša Kovač, 8. r.

Branje je bralčev pogovor s knjigo in z njenimi junaki. Bogati besedni zaklad in ob branju najde mir lahko čisto vsak. Ob branju knjig se človek spočije, se novih idej nauči, sanje oživijo in te v domišljiji svet branja potopijo. Mija Bastl, učiteljica

Hermanove ustvarjalne delavnice v MNZC

V Hermanovem brlogu smo se imeli res lepo.

- Devetega oktobra 2020 smo šli v Celje v Hermanov brlog. Tam smo izdelali vrtavke. Gledali smo skozi virtualna očala, kako vidijo čebele. Potem smo šli v ulico, ki je bila v Celju narejena pred sto leti. Ko smo šli v drugo sobo, smo sedli na stole in pri računalniku imeli blago. Ko smo z lučko posvetili na blago, smo ugotovili, iz kakšnega materiala je. Ko smo šli v tretjo sobo, smo videli Hermanov brlog. Potem smo gledali skozi leče in videli vse sivo in belo. Ugotavljali smo, katera jagoda je zrela in katera ni zrela. Nato smo šli v staro ulico, kjer smo videli frizerski salon, krojača in čevljarja. Na koncu smo videli lekarno, ki je stara petsto let. Na koncu, ko smo prišli v šolo, smo dobili hranilnik, radirko in vstopnico, ki jo bom nalepila v zvezek. Ta dan mi je bil všeč. Tinkara Krk, 3. r.

• V petek, 9. oktobra 2020, smo šli v Hermanov muzej. Tam smo se najprej razdelili v dve skupini, potem pa šli v garderobo. Prva skupina je šla v delavnice, naša skupina pa v sobo z veliko igračami. Tam sem ugotovil, da je konjiček najstarejša igrača v tej sobi.

Jože Ločan, 3. r.

• V petek smo bili v Hermanovem brlogu. Imeli smo delavnice. Gledali smo z virtualnimi očali. Dobili smo hranilnik. Imeli smo se lepo. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo gledali, kakšno je bilo včasih Celje. Inaja Jašinsky, 2. r.

Šolski dopisniki se preizkusijo v vlogi novinarja

V torek, 13. oktobra 2020, smo se zbrali šolski dopisniki Osnovne šole Polzela, saj nas je čakalo pomembno delo.

Dopisniki z mentorico Karmen Zupanc.

Zbrali smo se v šolski knjižnici. Naša naloga je bila, da se preizkusimo kot pravi novinarji in izberemo najboljše gradivo, ki je nastalo ob kulturnem dnevu, ter pripravimo razstavo. Nato smo si razdelili delo. Nekateri smo pregledovali razglednice z bralnim motivom, na katere so misli o branju napisali petošolci, spet drugi so izbirali plakate višješolcev, preostali pa so pregledovali risbice, ki so nastale na kulturnem dnevu. Klara, ki se med drugim ukvarja tudi s črkorisjem, pa je napisala čudovite umetniške napise.

Ko je bilo to delo končano, smo izbrano gradivo nalepili na panoje in jih postavili na vidno mesto pri jedilnici, kjer si bodo lahko izdelke ogledali prav vsi učenci naše šole.

Nuša Bohak, šolska dopisnica

Bronasta dekleta

V petek, 16. oktobra 2020, je na OŠ Polzela potekalo tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Tekmovanja se je udeležilo deset deklet od 7. do 9. razreda.

Z velikim veseljem sporočamo, da je kar polovica osvojila priznanja. Tako prejmejo sedmošolke Neli Stankovič, Eneja Vrabič in Hana Krašovec bronasto priznanje, Lina Golihleb iz 8. razreda in

Hana Dušič iz 9. razreda pa sta dosegli dovolj točk, da bosta svoje znanje preizkusili tudi na državnem tekmovanju, ki bo predvidoma 21. novembra letos. Vsem učenkam hvala za čas, ki so ga namenile pripravi in tekmovanju. Bronastim učenkam iskrene čestitke, Lini in Hani pa obilo sreče in znanja na državnem tekmovanju.

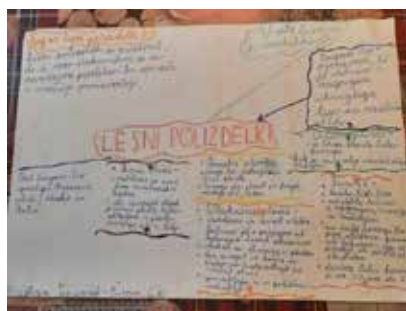
Andreja Starman

Tehniški dan na daljavo

V sredo, 21. oktobra 2020, je potekal tehniški dan za vse učence od 6. do 9. razreda. Ker so se učenci v tem času že šolali na daljavo, smo v tem duhu izvedli tudi tehniški dan.

Učenci so se posvetili različnim tematikam: šestošolci lesu in lesnim polizdelkom, sedmošolci so raziskovali tematiko o električnem toku in varčevanju z električno energijo, osmošolci in devetošolci pa so ta dan namenili karierni orientaciji.

Mojca Arcet

Sedmošolec Kristian je raziskoval lesne polizdelke, Vita pa družinske poklice.

KAKO VARČUJEMO PRI NAS DOMA?

- Če je mogoče sušimo perilo zunaj,
- na strehi imamo nameščeno sončno elektrarno,
- mlajša otroka nimava telefona,
- televizor je lahko prižgan le eno uro na dan,
- ko ne delamo z računalnikom, je ta ugasnjen,
- za ogrevanje in toplo vode uporabljamo toplotno črpalko,
- naprave, ki jih ne uporabljamo, so izklopljene iz vtičnic.

Andraž, 7. r.

POKLIC ŠIVILJE

Šivilja kroji in šiva obleke, perilo in druge tekstilne izdelke iz tkanin, pletenin ali vlaknin.

Strokovno izobrazbo pridobi na poklicni srednji šoli tekstilne smeri.

Šivilja potrebuje oster vid, dobro razlikovanje barv, nians, črt in oblik. Imeti mora estetski čut, dober otip in splošno telesno spretnost, spretnost rok in nog, zlasti spretnost prstov.

Za uspešno delo so potrebna znanja za pravilno razumevanje navodil za delo. Od strokovnih znanj pa je potrebno: poznavanje konfekcijske tehnologije, poznavanje tekstilnih osnovnih in pomožnih materialov. Šivilja zna jemati mere, narisati kroj, krojiti in šivati na različnih šivalnih strojih. Potrebne so ročne spretnosti za pravilno in učinkovito ravnanje s predmeti dela in pripomočki. Obvladati mora delo z orodji, napravami in stroji, ki jih uporablja.

Delo opravlja v opremljenih, ogrevanih in prezračevanih prostorih, kjer so potrebni stroji.

Brina, 8. r.

Duhci, čarovnice in lutke v oddelku podaljšanega bivanja POŠ Andraž

V petek, 23. oktobra 2020, smo si dogajanje v oddelku podaljšanega bivanja v Andražu zelo popestrili. Popoldne je potekalo v čarovniškem vzdušju.

Učenci 4. in 5. razredov so samostojno pripravili dve lutkovni predstavi, si izdelali lutke in sceno. Predstavi smo si lahko ogledali v telovadnici vsi učenci in učiteljica Tanja. Nato so sledile delavnice izdelave duhcev in lutk, povezanih z nočjo čarownic.

Sledila je pogostitev in gibalne igre. Dan je bil resnično zelo prijeten in vesela sem, da sem lahko popejšala otrokom trenutke v šoli. Lepo je videti iskrice in srečo v otroških očeh v tem krutem svetu.

Tanja Sadnik

Prva pomoč in znanstvenik raziskovalec

23. oktobra 2020 smo izvedli dva naravoslovna dneva na daljavo.

Učenci 9. razredov so se posvetili temi »PRVA POMOČ IN NESREČE DOMA«. Pridobili so teoretično in praktično znanje prve pomoči, da bodo lahko pomagali sebi in drugim ob nesrečah, nezgodah in nenadnih obolenjih. Spoznali so nezgodne situacije, v katerih je življenje zaradi poškodb neposredno ogroženo, in se naučili pravilnega ukrepanja.

Učenci 7. razredov pa so v sklopu naravoslovnega dne »SEM ZNANSTVENIK RAZISKOVALEC« delali poskus oziroma raziskavo, v sklopu katere so spoznali osnovne korake znanstvenega raziskovanja.

Doroteja Smej Skutnik

Učenci so s fotografijami in izdelki takole dokazali svoje delo na daljavo.

- Meni je bil ta naravoslovni dan zelo všeč (zlasti tema). Čeprav sem večino omenjenega že vedela iz prejšnjih let obiskovanja tekmovanja prve pomoči, sem vseeno izvedela nekaj novega. Nekaj obvez in povelj sem povadila tudi sama. Všeč mi je, da smo se posvetili prvi pomoči, saj je to zelo pomembna tema za življenje in je prav, da znamo vsi opraviti nekaj ključnih nalog, saj nikoli ne veš, kdaj in kje bo to znanje prišlo prav. S tem se srečujemo v vsakdanjem življenju (lureznine, zlomi, opekline doma ...) in je prav, da znamo rane in ranjence pravilno oskrbeti. Všeč so mi bili posnetki, na katerih je bilo vse lepo in preprosto prikazano. S kvizom pa sem dobro preverila svoje znanje, kaj sem že vedela in česa novega sem se naučila.
Robin
- Veliko sem se naučila o splošni medicinski pomoči, ki je najbolj potrebna v določenem trenutku. Zelo čudno mi je bilo, ko sem izvedela, da moraš ob krvavitvi iz nosu dati glavo naprej, ne pa nazaj, kot smo vsi počeli. Priročen je bil tudi zapis o klopih, saj živim na območju gozda in se me to kar tiče. Kot športnica moram tudi znati povijati poškodbe, saj mi je to vsakdanja stvar, kot npr. žulji, ki so zelo pogosti pri treningih. Najbolj pa je pomembno oživljati, saj brez osnovnega znanja ni mogoče opraviti vznoškega izpita in - še huje - rešiti človekovega življenja.
Aneja

- Na začetku sem prebral navodila in pogledal videoposnetke, iz katerih sem se veliko naučil. Ustvaril sem si zapiske in še zraven sem si včasih kaj narisal. Z mojim bratom sem naredil par primerov nezgod, kot npr. opekline, umetno dihanje, krvavitev iz nosu ... Vse zapiske sem si skrbno shranil, da jih bom poslal in zdaj bom vedel vnaprej, kako ukrepati ob takšnih nezgodah ali nesrečah.
Tilen

Novičke iz oddelka podaljšanega bivanja 1

PRIPRAVE NA NOČ ČAROVNIC

V tednu pred začetkom počitnic smo se pripravljali na noč čarovnic: rezljali smo buče, spekli bučnice, izdelovali duhce, buče, na vrata razreda za vsak slučaj dodali varnostna opozorila, za konec pa smo si v preoblekah privoščili čajanko ob strašljivih pogrinjkih.

Bučne umetnije in na obisku v občinski knjižnici

RAZISKUJEMO ŽIVLJENJE IN USTVARJANJE NEŽE MAURER

Letos bo Neža Maurer praznovala 90. rojstni dan, zato smo se v sklopu projekta *Dediščina gre v šolo* odločili, da našo častno občanko čim bolj spoznamo. Med drugim smo obiskali njeno spominsko sobo ter v knjižnici prisluhnili pravljici.

Majda Pur

Delovni prostovoljci

PISMA ZA STAROSTNIKE V DOMOVH UPOKOJENCEV

Odzvali smo se predlogu Pošte Slovenije ter pisali in risali pisma, ki jih bodo na pošti poslali v različne domove upokojencev po Sloveniji.

SNEMANJE FILMA ZA SLAVLJENCE V DOMU UPOKOJENCEV

Posneli smo naše petje, ples, deklamacije. Posneto gradivo bo devetošolka Zoja Skaza uredila v film Vse najboljše vam voščimo iz OŠ Polzela. Film bomo posredovali v Dom upokojencev Polzela, zaposleni pa ga bodo predvajali med mesečnimi praznovanji rojstnih dni.

Prostovoljci počnemo marsikaj za dobro ljudi in živali.

PLAKATI OHRANIMO ČISTO IGRIŠČE

Ker naše šolsko igrišče postaja smetišče, smo se odločili, da na igrišče dodamo ročno ustvarjene plakate, s katerimi bomo obiskovalce spodbudili k skrbi za čisto – skupno igrišče.

BENI, PREDAJA HRANE

Pred odhodom na počitnice smo kužku Beniju in Društvu za zaščito živali Veles predali zbrano hrano, odeje ter igračke za živali, ki potrebujejo našo pomoč. Največ so v zbiralno hišico prispevali učenke in učenci 2. b, sledili so jim učenke in učenci 4. a ter učenke in učenci 1. a.

Majda Pur

Pestro dogajanje, povezano z učenci OŠ Polzela in POŠ Andraž, lahko spremljate na osrednji spletni strani OŠ Polzela, v spletnem časopisu Glas mladih in spletnem albumu OŠ Polzela. Prijazno vabljeni.

220-letnica Prešernovega rojstva

*»Slep je, kdor se s petjem vkvarja,
Kranjec moj mu osle kaže;
pevcu vedno sreča laže,
on živi, umrje brez dnarja.«*

*Letos praznujemo 220 let
Prešernovega rojstva.*

Slovenci smo ponosni na dr. Franceta Prešerna, največjega slovenskega pesnika, čigar slava sega daleč preko meja. Veliko njegovih pesmi je uglasbenih, sedma kitica iz njegove Zdravljice je postala slovenska himna. Tretjega decembra letos praznujemo 220 let Prešernovega rojstva.

Praznovanje je močno zaznamovala epidemija, ki nam narekuje preudarno in varno druženje. Likovniki Kulturno-umetniškega društva smo načrtovali odmeven projekt: upodobitev pesmi dr. Franceta Prešerna z zaključno razstavo na gradu Komenda na dan 220. obletnice njegovega rojstva, 3. decembra 2020.

Načrtovani dogodek bomo zaradi trenutnih razmer spremenili tako, da bodo nastale upodobitve Prešernovih pesmi, fotografirali in predstavili pa jih

bomo v videoprojekciji. Pozneje, ko se bo epidemiološka situacija izboljšala, pa bodo dela razstavljena na gradu Komenda.

V teh časih, ko je treba živeti previdno in se ravnati po vsakodnevnih navodilih, pa vendar lahko verjamemo besedam našega pesnika, ki je svojo Zdravljico sklenil z verzom:

*»Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo;
dokaj dni naj živi vsak,
kar nas dobrih je ljudi!«*

Vabljeni k ogledu upodobitev Prešernovih del, ki jih bodo likovniki KUD Polzela predstavili v decembru 2020.

Mojca Korošec

Izšla je tretja glasbena kompilacija »Polzela ima svojo muziko 2020«

V polzelskem Društvu Dobra ideja smo konec oktobra izdali že tretjo glasbeno kompilacijo »Polzela ima svojo muziko 2020«. Letos je kompilacija izšla v sklopu novega projekta »Savinjska ima svojo muziko 2020«, pri čemer se z avtorsko glasbo predstavljajo glasbeniki iz Savinjske doline.

Pri letošnjem glasbenem projektu sodeluje kar 19 glasbenikov: Aleš Romih, BO!, Codogast, David, Dead Crew, Dry Fish, Earth Shock, Gasos Band, Hailenstein, Interceptor, Jan Potrč, Juriš, Krajcarji, Mr. Sintos, Newem, Noxire, Pony Expres, Renovatio, Social Distance in Uroš Planinc Group.

Projekta v teh časih ne bi mogli izpeljati, če nam ne bi na pomoč priskočila lokalna podjetja najrazličnejših panog, ki so zaznala korist glasbenega projekta za kul-

turni razvoj Savinjske, to so: 4S avtomobili, Aliansa, Blaj Fasteners, BP avto, Clef pivovarna, Elektro Čakš, Dekorativa Cehner, Elmar, Kavarna Korona, Kronoterm, Lekarna Polzela, Anton Selič, s. p., Stonex, Svečarstvo Andreja Čulka, s. p., Občina Braslovče, Občina Polzela in Občina Žalec.

Kot je povedal Jurij Žohar, basist in avtor glasbe pri skupini BO!, ki ustvarja tudi pod imenom Juriš, je letos glasbeni izdelek žanrsko pestro obarvan in s pomenljivimi besedili, »od družbenokritičnih do romantičnih in duhovnih, ki ponujajo poslušalcu navdih za ustvarjanje, dvig razpoloženja, samorefleksijo in razmislek o dogajanju v naši družbi, do danes pa so z nove kompilacije izšli trije singli, ki se že vrtijo na radijskih postajah.

Glasbo projekta »Polzela ima svojo muziko 2020« je mogoče dobiti v elek-

Letošnja glasbena kompilacija

tronski obliki, če obiščete stran Društva Dobra ideja na Facebooku in nam pošljete sporočilo. Projekt lahko podprete tako, da si zagotovite svoj izvod USB-ključka, na katerem najdete glasbeno kompilacijo bolj ali manj znanih glasbenikov Savinjske doline.

Bina Plaznik

Uspešno končana letošnja sezona

Kljub razmeram, ki krojijo letošnjo sezono športnikom, je Založan Domen Orož z rezultati precej zadovoljen.

Domen Orož na startu

V vseh disciplinah, v katerih tekmuje, je dosegel osebne rekorde in osvojil veliko kolajn na državnih prvenstvih in klubski državni rekord v štafeti. Že na prvi tekmi v sezoni je na atletskem mitingu v dvorani na 200 m dosegel zelo obetaven rezultat 22,51 s, ki mu je prinesel tretje mesto med člani. Med sezono je nanizal lepo število zelo dobrih rezultatov: na državnem prvenstvu v dvorani za člane in članice na 200 m šesto mesto, naziv državnega prvaka z ekipo Kladivarja v štafeti 4-krat 400 m, na memorialu Slovenske Bistrice četrto mesto v teku na 100 m, drugo mesto na 200 m na mednarodnem atletskem mitingu v Mariboru, na atletskem pokalu za člane šesto mesto na 100 m, tretje mesto na 200 m in tretje mesto v štafeti 4-krat 100 m, naslov državnega prvaka v teku na 400 m in naslov viceprvaka na 200 m na državnem prvenstvu za starejše mladince. V drugem delu poletne sezone je na atletskem pokalu Slovenije v teku na 400 m postal pokalni prvak, na 200 m vicepokalni prvak in pokalni prvak v štafeti 4-krat 400 m, na ekipnem prvenstvu za člane je ekipi pomagal pridobiti točke za zmago v štirih disciplinah. Sezono je zaključil z zmago v teku na 100 m na ekipnem prvenstvu za starejše mladince.

Manuela Mlakar Podgoršek

Hopsi drugič zmagali

Hopsi so po treh zaporednih porazih v razburljivem lokalnem derbiju proti Rogaški prišli do druge zmage v državnem prvenstvu. Varovanci trenerja Boštjana Kuharja so odlično odigrali v napadu, predvsem pa so rumeni pokazali veliko bojevitosti, nepopustljivosti in ekipnega duha.

Hopsi so do zmage prišli v razburljivi končnici, potem ko so v štirih minutah četrte četrtine z delnim izidom 13 : 3 prišli do vodstva 81 : 80, po trojki Žige Jurčka dve minuti in pol pred koncem tekme je bilo na semaforju 90 : 86 v korist Hopsov. Pol minute pred koncem je kapetan Rogaške Jure Pelko zadel dva prosta meta za 94 : 93, kapetan Hopsov Žan Kosič pa je devet sekund pred koncem z linije prostih metov postavil končnih 96 : 93. V vrstah Hopsov se je izkazal mladi trio, Iztok Goltnik (6 točk), Jan Copot (5 točk, 4 skoke) in Jaka Pešak, fantje so na izjemno pomembni tekmi dobili lepo minutažo, ki so jo zelo dobro izkoristili ter prikazali obilico bojevitosti in želje. Prvo ime Hopsov je bil Žan Kosič (26 točk, 7 podaj in 3 skoki), Josip Mikulić je dodal 23 točk in 4 skoke,

S tekme Hopsi : Rogaška

Žiga Jurček je dosegel 18 točk, v zadnjih šestih minutah je ostrostrelec Hopsov dosegel 9 točk, Aaron Carver pa je k zmagi Hopsov prispeval 17 točk in 7 skokov.

Tomaž Satler

Nagradna križanka

Pri žrebu nagrajenca križanke, ki je bila objavljena v oktobrski številki Polzelana, smo upoštevali vse pravilno rešene križanke, ki ste jih do 13. novembra 2020 poslali na naslov uredništva. Izžrebana je bila **SILVA ROMIH** s Polzele, ki bo prejela **knjigo Kako so nekoč živeli na območju današnje Občine Polzela**. Preostalim se zahvaljujemo za sodelovanje in želimo več sreče prihodnjič.

Tim Jevšnik trikratni državni prvak v lokostrelstvu

S hladnejšimi dnevi so se sklenila lokostrelska tekmovanja na prostem. Kljub omejitvam je bil tudi letos velik del lokostrelskih tekmovanj na prostem uspešno izveden.

V septembru so potekala tri državna prvenstva: v tarčnem lokostrelstvu (streljanje na tarčo z razdalje 50 m oz. 70 m), v 3D-lokostrelstvu (streljanje na tarče, ki so imitacija živali v naravni veli-

kosti po razgibanem terenu na neznane razdalje) in v arrowhead lokostrelstvu (streljanje na tarče po razgibanem terenu na znane in neznane razdalje).

Tim Jevšnik s Polzele, član Lokostrelskega kluba Gornji Grad, po starosti še kadet, je na državnih prvenstvih v vseh treh disciplinah postal državni prvak med mladinci.

V disciplini tarčno lokostrelstvo je premagal tudi vse člane in postal absolutni državni prvak. Prav tako je postal absolutni državni prvak tudi v arrowhead lokostrelstvu.

Manuela Mlakar Podgoršek

Tim Jevšnik, absolutni državni prvak

Šakal v lovišču Lovske družine Polzela

V večernih urah 4. novembra 2020 je bil v lovišču LD Polzela uplenjen šakal (lat. *Canis aureus*). Lovska sreča se je nasmehnila članu lovske družine Polzela Tinetu Ribarju in njegovemu štiri-nožnemu pomočniku Fidu.

Že maja smo večkrat opazili, da veliko srn ni vodilo svojih mladičev na pasišča ali pa so vodile samo po enega. Zato smo sklepali, da je vzrok za ta pojav prisotnost šakala na območju lovišča LD Polzela, saj so tudi sosednje lovske družine poročale, da so ga opazile. Lov na šakala in odvzem iz lovišča je dovoljen šele s tem letom, ko se je končal monitoring šakala v Sloveniji.

Šakal je srednje velik predstavnik družine psov, podoben je volku in lisici, le da s svojo velikostjo in težo spada med obe vrsti, saj dosega povprečno težo med 10 in 12 kg. Z repom meri do 105 cm.

Včasih šakali živijo tudi v družinskih skupinah, ki obsegajo okrog 20 živali.

Samica skoti mladiče v aprilu ali maju v podzemnem brlogu znotraj dobro označenega starševskega območja. V leglu so po navadi dva do štiri mladiči, ki spregledajo po desetih dneh. Šakal je predvsem nočna žival. Najaktivnejši je v mraku in ob zori. Pleni manjše sesalce do velikosti mlade ovce. Živi v parih oziroma v družinskih tropih, pri lovu pa je najpomembnejše izjemno usklajeno sodelovanje, podobno kot pri volkovih.

O odvzemu šakala v lovišču LD Polzela smo obvestili območno zvezo SKZLD Celje in načrtovalca lovsko-upravljaljskih načrtov ZGS Celje, da je pridobil potrebna dokazila, ki so bila poslana na Biotehniško fakulteto v Ljubljani za analize o prehranjevanju šakala.

Ob tej priložnosti se kot predsednik LD Polzela zahvaljujem uplenitelju Tinetu Ribarju, saj je s tem odvzemom šakala poskrbel za možnost večje populacije divjadi v našem lovišču.

Ferdinand Železnik

Lovca Tine Ribar s psom Fidom in šakal, uplenjen na območju Lovske družine Polzela

Stara dobra jabolka tokrat v najlepši ohranjeni Jelovškovi kašči v Andražu nad Polzelo

Miloš Levstik je kot nadučitelj v letih od 1887 do 1902 v Andražu nad Polzelo naredil veliko za razvoj sadjarstva, vinogradništva in vrtnarstva. Razvoj teh dejavnosti pa je kljub preselitvi v Celje še vedno spremljal z veliko pozornostjo, kot se je sam večkrat izrazil, v »mojem Šentandražu«. Po njegovi zaslugi se je kraj začel zelo spreminjati, saj so zrasli številni sadovnjaki.

Tako, da je bil »Šentandraž« v tistih časih pomladi en sam cvetoči vrt. Kot spomin na tiste čase, prednike in sadni izbor je tudi sadovnjak na Jelovškovi domačiji, katerega z budnim očesom ob pomoči družine spremlja in goji gospodar Konrad Brunšek. Nekako pred 30 leti se je odločil, da bo poskušal obnoviti bogastvo starih sort, ki so nekdaj uspevale po andraških gričih in bregovih.

To mu je povsem uspelo, saj je v njegovem sadovnjaku okrog 140 sort jabolk in 60 sort hrušk. V glavnem so to stare sorte, ki so že skoraj izginile iz naših sadovnjakov, je pa med njimi tudi okrog 15 novejših sort. Posajene so z namenom ugotavljanja in preizkušanja, kako se prilagodijo okolju prijazni pridelavi. Vse sadje v njem je pridelano s srcem in občutkom.

Ta nasad je tudi sprostitev za gospodarja, saj ga vsakodnevno obiskuje in spremlja dogajanje v njem. Ob prehodu po njem in po jutranjih opravilih v hlevu si napolni dušo in sprosti duh. Pri opravilih pa mu radi priskočijo na pomoč vsi člani njegove družine, ki so mu tako v fizičnem kot tudi moralnem pogledu trdna opora.

Ker zaradi epidemije predstavitve bogate letine sadja ni bilo mogoče izvesti, kot smo bili vajeni do zdaj, je gospodar Konrad v stari kašči iz leta 1810 zbral in razstavil okrog 70 starih sort jabolk in nekaj novih, pa tudi nekaj sort hrušk, z namenom, da lahko opazuje njihovo vzdržljivost in odpornost na skladiščne bolezni. Pa tudi, kako se s skladiščenjem v slabih prostorih (brez hladilnice) spreminjata barva in okus. Kljub dobri letini so Jelovškovi vse sadje skrbno obrali in ga uporabili. Nekaj so ga posušili za krljice, nekaj predelali v jabolčnik, nekaj pa prihranili za ozimnico. Malo pa ga bodo predelali v žganje, da bo za domače »arcnije«.

Želimo si čim več takih letin, kot je bila letošnja, seveda s to razliko, da bodo Levstikovi dnevi in festival jabolk ponovno predstavljeni širni javnosti v Domu krajanov v Andražu. Upamo, da bo tako že naslednje leto.

Lidija Praprotnik

Konrad Brunšek je v stari kašči iz leta 1810 razstavil okrog 70 sort jabolk.

V sadovnjaku so posajene večinoma stare sorte jabolk in hrušk.

Slovenske splošne knjižnice so praznovale

Knjižnice tudi v času epidemije nudijo številna gradiva in vsebine, ki uporabnikom omogočajo podporo pri izobraževalnih procesih na daljavo ter ustvarjanju in bogatenju duha.

Dneve od 16. do 20. novembra zaznamuje teden splošnih knjižnic, v katerem so knjižnice po vsej Sloveniji spomnile državljane, kako so se prilagodile novim razmeram in katere knjižnične storitve so kljub oviram, ki jih ustvarja epidemija, še vedno dostopne.

Slovenske splošne knjižnice tudi v tem času svojim uporabnikom ponujajo spletne storitve prek različnih digitalnih platform, kot so videovsebine, izobraževanja in predavanja po spletu, povezovanje z drugimi organizacijami v lokalnih skupnostih z namenom obogatitve digitalnih vsebin za uporabnike, izposoja e-knjig in mnogo drugih digitalnih aktivnosti, ki so jih knjižnice ustvarile in izvedle v času epidemije. Seveda pa knjižnice še vedno izposojajo tudi fizične knjige, ki so kljub bogati digitalni ponudbi visoko na lestvici zaželenih knjižničnih storitev. Ravno za to se knjižničarji tudi v času epidemije trudimo za čim večjo dostopnost tega gradiva, ob varni izposoji v knjižnici ali pa po drugih poteh.

Knjižnice so prisotne v 274 krajih po Sloveniji in s 13 bibliobusi na več kot 700 postajališčih dostopajo do oddaljenih uporabnikov. Prisotnost knjižničarjev v domačih okoljih prebivalcev je ustvarilo zaupanje, ki ga uporabniki izkazujejo storitvam knjižnic in delu knjižničarjev. Živimo in delamo v času, ko je zaupanje najpomembnejša vrednota, ki pomirja in obenem odpira možnosti za prihodnost. Porast uporabe digitalnih knjižničnih storitev, ki jih imajo uporabniki tudi sicer na voljo, kaže na posebnost časa, v katerem živimo. Knjiga v fizični in e-obliki še vedno ostaja nepogrešljivo sredstvo za krepitev duha in najpomembnejši člen v izobraževalnem procesu.

Osnovna vloga knjižnic v današnjem času je razvoj storitev ter dostopnost raznovrstnega gradiva, oboje namenjeno vsem članom družbe, še posebno mladim, tako da lahko razvijajo svoje sposobnosti pri branju, pismenosti, ustvarjalnosti, uporabi sodobnih tehnologij, iskanju informacij in virov v strokovni literaturi, učenju in pridobivanju znanja, prav tako pa spoznavajo različne avtorje in leposlovna dela in pridobivajo dodatna znanja o aktualnih temah v družbi.

Jolanda Železnik

V tednu splošnih knjižnic smo iz vseh knjižnic po Sloveniji državljanom sporočali, da kljub razmeram še vedno opravljamo povezovalno vlogo v družbi.

V Medobčinski splošni knjižnici Žalec smo v koronačasu, ki nam je odvzel vse prireditve, ustvarili serijo pogovorov s skupnim imenom BREZ MASKE ... PreBrano in IzBrano v knjižnici. Vse pogovore snema Savinjska televizija. Ogledate si jih lahko na programu omenjene televizije ali pa na Youtubu. Povezave do vseh pogovorov so objavljene na spletni strani naše knjižnice www.zal.sik.si.

Odpovedati smo se žal morali tudi prireditvi Ko spregovori srce, zmore glava, zmorejo roke. Vsako leto so nas prvi četrtlet v oktobru obiskali stanovalci Doma Nine Pokorn Grmovje, Doma upokoencev Polzela, Našega doma Vransko ter Doma upokoencev Franc Salamon Prebold. Pridružili so se jim tudi člani skupine Sožitje in Muc. Sproščenemu kulturnemu programu je sledilo druženje. Vedno smo skupaj tudi zapeli in zaplesali. Ker letos tega druženja ni bilo, smo pripravili razstavo z utrinki preteklih srečanj, s katero gostujemo po omenjenih domovih in knjižnicah po Spodnji Savinjski dolini ter obujamo spomine na resnično topla in srčna druženja.

Teden splošnih knjižnic se je v petek, 20. novembra 2020, sklenil z dnevom splošnih knjižnic. Na ta dan smo v Medobčinski splošni knjižnici Žalec tudi letos začeli projekt branja za odrasle Savinjski beremo, in sicer že štirinajstič. Prijazno vas vabimo, da prelistate seznam knjig, ki jih ponujamo v branje. Prepričana sem, da vas bo mnogo knjig nagovorilo in povabilo k branju. Vključili smo tudi opus Neže Maurer, častne občanke Občine Polzela, letošnje jubilatke. Veliko zanimivih knjig vas čaka. Morda bo treba na kakšno malce počakati, a vedno ste bili strpni, zato vem, da boste tudi letos.

Ob tej priložnosti se vam tudi zahvaljujem, ker z razumevanjem spremljate vse spremembe, povezane z delom v knjižnici. Trenutno vam lahko gradivo priskrbimo na vhodnih vratih, ob vstopu v knjižnico. Upam, da vas bomo kmalu spet smeli prepustiti užitku, ki ga prebujata sprehod med policami in brskanje po knjigah.

Pazite nase in ostanite zdravi, spoštovani občanke in občani Občine Polzela. Obiščite knjižnico, ki vam je najljubša. S knjigo bosta samota in osamljenost močno odrinjeni.

Tudi to, kar se nam dogaja letos, bo mimo. Ostal bo grok spomin. Ker pa nas življenje ves čas brusi in s tem krepi, smo se zagotovo marsičesa naučili, morda začeli kaj bolj ceniti in se še bolj veseliti življenja.

Vesna Horžen in Jolanda Železnik

Optika BP

ANTI-FOG KRPICE

Maske so obvezne, ne pa tudi zarositev!
Poleg covid19 največja nadloga tega leta- MEGLA!

KRPICE, KI
DOKAZANO
PREPREČUJEJO
ROSENJE!

NAROČITE SE NA BREZPLAČNO KONTROLO VIDA!
OPTIKA BP | TUŠ Polzela | 070 571 680

BREZPLAČNI TEČAJI

ZA STAREJŠE OD 45 LET Z NIŽJO IZOBRAZBO

MIC.SC-CELJE.SI
MIC@SC-CELJE.SI
03 42 85 826

Brez maske ... z mag. Markom Repnikom, direktorjem JSKD

»Kultura gre svojo pot. Kakor luč je ...« je pred približno sto leti zapisal Srečko Kosovel. Te njegove misli so bile iztočnica za pogovor z mag. Markom Repnikom, direktorjem JSKD.

Z gostom Medobčinske splošne knjižnice Žalec se je sredi novembra v avli Doma II. slovenskega tabora Žalec pogovarjala Jolanda Železnik, direktorica.

Koronavirus, ki močno kroji naše življenje in se zajeda v vse pore našega bivanja, je močno posegel tudi na področje kulture. Programi in vsebine, ki so mnogim osmišljali življenje pred koronačasom, iščejo poti, kako priti med ljudi. Nekateri so postali virtualna resničnost, nekateri so žal usahnili.

Kako si pot med ljudi utira ljubiteljska kultura, zelo dobro ve prvi mož JSKD, mag. Marko Repnik.

Pred koronačasom je bila ljubiteljska kultura pomemben gradnik javnega življenja. Skoraj ni bilo proslave brez lokalnega pevskega zbora, godbe na pihala ali folklorne skupine ter drugih oblik povezovanja in sodelovanja. Zdaj ni prireditve, prav tako ne vaj in nastopov. Repnik ostaja pozitiven. Prepričan je, da utrip ljubiteljske kulture ne bo zamrl. Ko bo vse to za nami, bodo zagoarele iskrice, ki zdaj tlijo. Zdaj so ustvarjanja bolj individualna, a zagotovo se še bomo družili na množičnih prireditvah, ki jih mnogi že zelo pogrešamo.

Povedal je, da JSKD za drugo leto načrtuje vse programe in dejavnosti, kot da virusa ne bo več. Upa, da bodo izvedli dogodke, kot so si zamislili. Če pa bo virus še vedno krojil naše življenje, se bodo prilagodili, kolikor se bo dalo – deloma s selitvijo v svet virtualnosti, deloma pa tudi s predstavitvijo datumov.

V pogovoru, ki ga je snemala Savinjska televizija, je bilo nekaj besed namenjenih tudi poti, po kateri stopa Repnik. Akademski glasbenik je kulturi zapisan že od nekdaj. V Policijskem orkestru je najprej deloval kot solist, pozneje kot koncertni mojster – predvodnik orkestra. Leta 2007 se je zaposlil v JSKD OE Žalec, leta 2017 pa je postal direktor JSKD. Bil je član skupine Fešta band, je umetniški vodja Godbe Prebold in Godbe veteranov, ki deluje pod okriljem Univerze za tretje življenjsko obdobje Žalec. Še veliko vlog ima, ki vsak njegov dan polnijo s kulturo. Kadar ima čas, napiše kakšno pesem. Nekaj jih je že zbral in izdal v pesniški zbirki Iluzije.

Z njegovo pesmijo Nekoč, nekje je Železnikova sklenila pogovor, ki si ga bo mogoče ogledati na programu Savinjske TV, dosegljiv pa bo tudi na Youtubeu.

Tone Tavčer

S pogovora mag. Marka Repnika in Jolande Železnik v avli Doma II. slovenskega tabora v Žalcu

Jaslice: če ne v Vojniku, pa doma

Manj kot mesec pred božičem je čas, ko se ljubitelji jaslic začno ukvarjati s pripravami na njihovo postavitve.

Med njimi je tudi Polzelan Martin Močnik. Lani je s svojimi jaslicami sodeloval pri največji razstavi jaslic v Sloveniji v Vojniku, letos pa zaradi kronavirusa te velike razstave žal ne bo. Zato se je odločil, da jih bo postavil v bližino svojega doma. Od 5. decembra prijazno vabi na ogled vse, ki si želijo popestriti praznični čas.

Tone Tavčer

Martin Močnik pri postavljanju svojih jaslic

S srcem za Sinaj

Organizacija združenih narodov (s kratico OZN in ZN) je mednarodna organizacija, ki je nastala leta 1945, natančneje 25. oktobra 1945 v San Franciscu (ZDA). Letos torej mineva 75 let od njene ustanovitve. Ustanovilo jo je 51 držav (med ustanovnimi članicami je bila tudi naša nekdanja država Jugoslavija), ki so se po drugi svetovni vojni zavezale k ohranjanju mednarodnega miru in varnosti, razvoju prijateljskega odnosa med narodi ter spodbujanju družbenega napredka, boljšega življenjskega standarda in človekovih pravic. Njene članice so skoraj vse države sveta. Slovenija se je svetovni organizaciji pridružila 22. maja 1992.

Jugoslovanska ljudska armada (JLA) je v OZN sodelovala deset let, in sicer s ciljem mirovne dejavnosti na Sinajskem polotoku. Osnovna skrb in dolžnost je bila ohranjanje krhkega miru na Sinajskem polotoku. Državi Izrael in Egipt sta bili v tistem času v vojni. Mirovniki so varovali območje, ki je merilo približno 500 metrov varovanega pasu med Izraelom in Egiptom.

V mirovni misiji sta bila tudi dva občana Občine Polzela – brata Zagoričnik, Oto in Dani Bogdan. Sinajci – pogumni vojaki JLA, imenovani tudi modre baretke, so bili izjemno ponosni, ker so smeli sodelovati v mirovni misiji.

Brata Zagoričnik z bralci Polzelana, poročevalca Občine Polzela, delita svoje spomine.

DANI BOGDAN ZAGORIČNIK se spominja takole:

Jeseni, 22. novembra 1965, sem odšel na služenje vojaške obveznosti v Jugoslovansko vojsko v Vranje na Kosovo.

Po trimesečnih pripravah na terenu sem bil predlagan na tečaj za deseterja. Zgodilo pa se je nekaj povsem nepričakovanega, kot vzornega in poslušnega vojaka z dobro popotnico iz vojaškega oddelka v Žalcu in zaradi dobrih referenc v moji kartoteki me je vodstvo vojašnice v Vranju predlagalo za odred v OZN na Sinaju.

V naši družini je bilo deset otrok, od tega pet bratov in pet sestra. Brat Oto in jaz sva iz naše družine Zagoričnik bila izbrana v mirovno misijo OZN modrih baretk na Sinaj, kar je bil edini primer na Sinaju. Oto je kot mirovnik bil prisoten v Sinaju leta 1964, jaz pa leta 1966. Drugi bratje so služili v JLA v takratni državi Jugoslaviji.

Brat Oto je bil v 18. odredu leta 1964, jaz pa v 21. odredu modrih baretk leta 1966. Z gotovostjo trdim, da je to v ponos in čast naše številne družine s Polzele, mojega rojstnega kraja.

Sledile so priprave za Egipt. Najprej smo v Skopju v vojaški bolnišnici opravili psihofizične in zdravstvene teste. Izmed pet vojakov iz Vranja sva bila izbrana samo dva.

Potem smo nadaljevali pot v Beograd na strokovno usposabljanje in prejem cepiva proti raznim okužbam in boleznim. Usposabljanje je trajalo približno mesec dni. Vsi tisti, ki smo uspešno opravili te obvezne priprave in zdravstvene teste, smo odšli v pristanišče Reka, na ladjo, drugi so se vrnili v vojašnice.

Prvega junija 1966 smo približno ob 16. uri izpluli z ladjo z imenom Jugoslavija na Sinaj. V tej odpravi nas je bilo okoli 600 vojakov mirovnikov.

Po treh dneh in dveh nočeh smo končno prispeli v pristanišče Port Said. Plovba z ladjo je bila naporna. Med potjo me je doletela še tako imenovana morska bolezen.

Po izstopu iz ladje smo pot nadaljevali z vlakom proti El Arišu, kjer je bil glavni tabor mirovnikov. Vlak je bil zame zelo zanimiv, ker na oknih ni bilo stekel, so bila pa lesena polkna. Med potovanjem z vlakom čez puščavo sem opazil železniške postaje, ki so bile zelo nenavadne. Označene so bile z majhno belo zastavo, pripeto na drog. Vlak se je ustavil le, če je stal pri beli zastavi kakšen potnik, beduin.

Iz Port Saida smo pot nadaljevali z vlakom preko Sueškega prekopa do El Ariša, kjer je bil naš glavni tabor – tabor modrih baretk.

Tam smo zamenjali jugoslovanske sive uniforme za ohlapna letna oblačila OZN svetlorjave oziroma bež barve in modre baretke z zlato-belo značko svetovne misije OZN Unef.

Pri obveznostih, ki smo jih imeli – straža, izvidnice, patroliranje, pohodi, prav tako obiski drugih mirovnikov –, je bila obvezna modra čelada ali modra baretka. Ta je bila prepoznavni znak naše mirovne misije.

V glavnem taboru v El Arišu smo bili nameščeni v nizke zidane stavbe z lesenim ostrešjem. V drugih taborih vzdolž Sinajske meje pa so bile majhne lesene hišice ali barake, v katerih je bilo zelo soparno in vroče. Temperatura je bila čez dan tudi do 60 stopinj, ponoči pa 10 stopinj. V tistem času so bili poleg nas vojakov iz Jugoslavije tudi vojaki iz drugih držav – Indije, Kanade in Norveške. Vsi vojaki iz različnih držav smo bili dobri prijatelji in smo se družili na športnih igrah v glavnem taboru. V prostem času smo igrali odbojko, nogomet, nekateri so se kulturno udeleževali v dramskih dejavnostih, plesali folkloro, v veselje nam je bilo tudi učenje arabskega jezika.

Spominjam se, da je bilo pet tabarov vzdolž Sinajske ožine od El Ariša do Šarm El Šejka, do Rdečega morja.

Med izvajanjem vojaških obveznosti na poti do zadnjega tabora Šarm El Šejka smo ob cesti v puščavi videli zanimiv beduinski tabor, ki je bil zelo skromen in preprost. Beduinski tabor je bil videti kot staja za živali, platnena streha oziroma senčilo je bilo pripeto na lesene kole in pod senčilom prostor ni bil ograjen, bil je odprt. Pod senčilom so sedeli beduini in živali: kamele, osli in koze.

Prav posebno mi je ostal v spominu obisk takratnega generalnega sekretarja OZN v taboru El Sabha. Ta veliki postavni mož je bil burmanski diplomat in tretji generalni sekretar OZN od leta 1957 do leta 1967.

Bilo je sredi popoldneva, sonce je bilo visoko, vročina pa neznosna.

Kot blisk je pripeljalo letalo z oznako United Nations in pristalo ob našem taboru. Iz njega je stopil mož visoke postave, generalni sekretar OZN, gospod U-Tant. Naš kapetan, vodja tabora, nas je postrojil v vrsto, da smo se pripravili na sprejem in prihod generalnega sekretarja OZN.

V tem času sem bil na dolžnosti v kuhinji, zato mi je bila dodeljena prijetna zadolžitev postreči generalnega

sekretarja s hladno pijačo Flavor Aid. Še danes mi je v čast in ponos, da sem imel to priložnost. Mož v vojaški uniformi je bil postaven in prijazen. Z vsemi vojaki v taboru se je rokoval. Po ogledu našega tabora se je poslovil in odpeljal z majhnim letalom z oznako OZN v naslednji tabor na Sinaju.

Beduini so vsakodnevno prihajali v naš tabor po vodo. Za svojo shrambo vode so uporabljali kozje mehove. Oblačila beduinov in beduink so bila strogo določena. Beduini so bili oviti v belo ogrinjalo, beduinke v črno ogrinjalo. Na glavi so imeli ovite bele rute, ki so jih ščitile pred soncem.

Dogodek z vodo se mi je vtisnil v spomin. Nekega dne cisterna z vodo ni prispela pravočasno. Vodo so nam vsakih nekaj dni pripeljali iz El Ariša. Beduini so prišli po vodo in so stali ob žični ograji našega tabora. Prosili so za vodo in ker je ni bilo, so postajali vedno bolj nemirni. Večje količine vode tudi mi nismo imeli na zalogi, zato je nismo mogli deliti.

Spomnim se, da je bila med čakajočimi beduini in beduinkami tudi mlada beduinka, ki je na hrbtu nosila otroka, zavitega v črno ogrinjalo. V roki je držala prazen kozji meh za vodo in prosila z odprtimi rokami za vodo, z besedami »akva, akva«, v prevodu »voda, voda«. Pogledal sem jo v obraz in videl njene suhe ustnice, ki so bile globoko razpokane. Zasmilila se mi je in odšel sem v našo shrambo, kjer smo imeli nekaj vode v hladilniku za svoje potrebe. Natočil sem kozarec hladne vode in ga ponudil žejni beduinki. Prijela je kozarec s hladno vodo, jo samo pokusila in vrgla kozarec z vodo v pesek ter zbežala. Nisem vedel, da je hladna voda za njih zelo škodljiva. Čeravno sem želel dobro, sem naredil slabo, kajti oni pijejo mlačno ali toplo vodo, ki je bila pripeljana v cisterni.

Tabor El Kusejm je bil tretji tabor, ograjen je bil z žično ograjo, notranjost tabora je bila v zelenju. Senco so nam dajale palme in eksotična drevesa. V taboru je bil edini podzemni vodnjak, v katerem nikoli ni zmanjkalo vode.

Vodnjak je bil pod našim nadzorom. S tem vodnjakom so se oskrbovali z vodo tudi beduini, ki so prihajali s kamelami, osli in kozami. Na kamele so natovorili vodo, same kamele pa so napolnile svoj »rezervoar« za vodo za teden dni. Beduini so nas dobro poznali, zaupali so nam in nas imeli radi.

Njihov pozdrav je bil spoštljiv in prijazen, »Salam Alejkum«, mi pa smo odzdravljali z besedami »Alejkum Salam«, kar je pomenilo »lepo pozdravljeni« ali »dober dan«. Za boljše sporazumevanje smo imeli priročnike, slovarje v srbohrvaškem, angleškem in arabskem jeziku. Vojaki smo bili mladi in vedoželjni ter hitro učljivi za boljše sporazumevanje z domačini.

Arabsko ljudstvo je vedelo, da smo modre baretke iz Jugoslavije, zato so nas spoštovali in cenili. Poznali so predsednika Jugoslavije Tita. Vedeli so, da modre baretke pomenijo simbol miru in prijateljstva.

Hrane je bilo tako v glavnem taboru kot v drugih taborih dovolj. Hrana je bila konzervirana in sveža: solata, banane, meso, kruh itd. Pripeljali so jo iz glavnega tabora El Ariša. Naši kuharji so nam kuhali dobro in okusno. Hramba vode je bila v plastičnih rezervoarjih in je morala zadoščati za tri dni. Redno smo jo prekuhávali in ohladili z ledom. Cigarete smo dobili vsi vojaki mesečno. Ker nisem bil kadilec, sem jih razdelil med prijatelje.

Na vsakodnevni patrulji, ki smo jih izmenično opravljali iz taborov vzdolž meje, smo se srečevali z izraelsko patruljo. Patruljo so izvajali z ameriškim vozilom džip, v patrulji smo bili prisotni štirje: vodja patrulje in trije vojaki z avtomatskim orožjem in modrimi čeladami.

V izraelski patrulji v vojaškem vozilu pa so bile mlade vojakinje. Bile so lepe, njihovi obrazi so bili resni, izpod čelad pa so se lesketali dolgi črni lasje. V rokah so imele avtomatsko orožje v pripravljenosti na strel.

Spomnim se, da smo včasih ob srečanju pozdravili z levico v pozdrav, njihov pogled je bil hladen, resen in zastrašujoč.

Na vrhu Golanske planote smo imeli razgledno točko, od koder se je videl izraelski tabor samih deklet. Namreč, Izrael je imel premalo vojakov, zato so vpoklicali tudi mlada dekleta. V tistem času je bilo krhko premirje med državama Izrael in Egipt. Občasno se je slišalo tudi obstreljevanje.

Nekje na polovici bivanja na Sinaju smo imeli desetdnevni dopust v Libanonu in Siriji. Nastanjeni smo bili v hotelih, od koder smo hodili na izlete. V Libanonu smo si ogledali starodavno mesto Balbek in njihove mogočne kamnite stavbe. Prav tako smo si ogledali glavno mesto Bejrut v Libanonu in njihovo nočno življenje v hotelu Casino, kjer so bile pomanjkljivo oblečene mlade dame, kar je bilo za nas mladeniče zelo zanimivo. Balbek je mesto trgovcev in turistov, predmestje pa revnega življenja.

V Siriji smo si ogledali glavno mesto Damask in znamenito glavno zlato ulico, kjer smo si kupili tudi spominke. Na dopustu smo bili oblečeni v civilna oblačila.

Življenje v teh državah je nekaj posebnega. Hiše beduinov na podežlju so bile brez strehe, saj so lastniki hiš s streho morali plačati davek. Sicer pa ni bilo treba imeti strehe, zaradi sušnega obdobja, saj je v šestih mesecih mojega vojaškega bivanja samo enkrat deževalo, in sicer 20 minut. Takoj zatem je spet pripekalo vroče sonce.

Danes obujam spomine, ko brskam po svojem bogatem albumu različnih fotografij, na katerih so prijatelji in Sinajci – mirovniki iz leta 1966 ter vse znamenitosti, ki sem jih videl v času modrih baretk v OZN. Doživel sem lepe trenutke in vedno, kadar se vidimo s prijatelji iz Sinaja, obujamo spomine.

OTO ZAGORIČNIK pa se spominja takole:

Septembra 1963. leta sem odšel na služenje vojaškega roka v Čakovec. Po polletnem urjenju smo odšli štirje v Zagreb na zdravniški pregled za en teden. Vendar sva pot v Beograd nadaljevala samo dva. Po enomesečnih pripravah (učenje angleškega jezika, izbira civilnih oblek, cepljenje proti raznim boleznim) smo se odpeljali na Reko. Z ladjo smo pluli do Port Saida, nato pa z vlakom v glavni tabor El Ariš.

Na meji med Egiptom in Izraelom so bili postavljeni štirje tabori. Do prvih dveh so nas vozili z avtomobili, do tretjega in četrtega pa z letalom. Vsak tabor je imel na skrbi kontrolo meje v obsegu približno 100 km. Patuljirali smo v avtomobilih. Večkrat smo se vozili vzporedno z izraelsko patruljo. Meje smo lahko nadzirali samo Jugoslovani, ker so Izraelci zelo spoštovali neuvrščene (Jugoslavija, Egipt in Indija) ter Tita. Pri našem taboru je bil v bližini vodnjak, kamor so hodile po vodo cele karavane beduinov. Sam sem se rad družil z njimi, tovariši pa so se držali bolj ob strani.

Ko sem prišel nazaj v El Ariš, smo stražili letališče – hangerje in garaže avtoparka. Neko noč me je obiskal razvodnik straže z dežurnim oficirjem in vojakom. Zamenjali smo stražo in v taboru so mi sporočili, da mi je umrl oče. Dali so mi možnost oditi domov, čeprav ne bi mogel časovno priti na pogreb. Dejal sem, da se brat ravno odpravlja v vojsko in da se bomo selili

Oto Zagoričnik (Sinaj, 1964)

ter da bi vseeno šel domov. Tako smo odšli trije. Oficir je skrbel za prevoz, jaz in še en vojak, ki je imel nogo v mavcu. Potovali smo z vlakom do Kaira, nato pa z letalom do Beograda. Iz Beograda do Celja pa sem potoval z vlakom. Ko sem v Celju čakal na vlak za Polzelo, me je opazil neki novinar in me fotografiral. Takšen, kot sem bil z vsemi našitki in modro baretko, sem mu bil vsekakor zanimiv. Doma je brat preložil vpoklic v JLA za eno leto in čez dve leti je bil na Sinaju tudi on.

Še zanimivost: na Sinaju smo se našli trije iz bližnje okolice. Jaz, Oto Zagoričnik s Polzele, Jernej Zagoričnik iz Šempetra v Savinjski dolini in Oto Tavčar iz Žalca. Še po prihodu domov smo se večkrat družili.

Jolanda Železnik

SESTAVIL BORIS KRILIŠEK	HIPOKRATOV VNUK, ZDRAVNIK	RIMSKA BOGINJA ZARJE	VNESENA VREDNOST	IME AVSTRAL. PLAVALCA THORPA		RADO MURNIK	ZELENICA V PUŠČAVI	APOTEKA SLOVENSKI IGRALEC SLAVKO							MOGOČNA GORA
AMERIŠKI IGRALEC ROBERT					BLEDO RDEČE VINO					NEKDANJI SLOVENSKI TELOVADEC MIRO, MIROSLAV	DENARNA ENOTA V IRANU NAPAD, NASKOK				ZAKOVICA
PISNI ZNAK NAJSTAREJŠE PISAVE GERMAN. PLEMEN.					ČEBELJA SAMICA HUDA BOLEZEN, HIV										
ZNAMENITOST V PULJI						ZDENKA ROBNIK ZMAGA PRI ŠAHU			AMERIŠKI FILMSKI VESOLJEČEK GORA NAD CHAMONIXOM						
OTOK V EGEJSKEM MORJU, GRČIJA				JEZERO NA POLOTOKU KOLA V RUSIJI POVRŠINSKA MERA											
GRŠKA GORSKA NIMFA, VILA							ORIENTAL. RIŽEVO ŽGANJE								
SLOVENSKI IGRALEC V TRSTU RADO (1906-1987)							PROSU PODOBNO TROPŠKO ŽITO								

OLLA: šp. jed **LEJEAN:** fr. geograf **TREPŠE:** hr. slikar **ORLEAN:** barvilo **SARONG:** oblačilo **BLEI:** avst. pisatelj

Križanko izrežite na označenem mestu in jo do 11. decembra 2020 s svojimi podatki (ime, priimek, naslov, telefon) pošljite na elektronski naslov uredništva: urednistvo-polzelan@polzela.si, po pošti ali dostavite na Uredništvo Polzelana, Malteška cesta 28, 3313 Polzela (Občina Polzela).

Upoštevali bomo križanke, ki bodo imele pravilno izpolnjena vsa polja. Izžrebali bomo nagrajenca, ki bo prejel dva hamburgerja v kavarni in slaščičarni Bistro Pasijonka na gradu Komenda. Nagrajenca bomo obvestili po telefonu in objavili v decembrski številki Polzelana.

PLAT, TUDI DEL KNJIGE	NAPLAČILO, PREDUJEM, AVANS	REKA V FRANCJI, DESNI PRITOK RONE	FRANCOSKI GEOGRAF GUILLAUME (1828-1871)	HRVAŠKI SLIKAR MARIJAN (1897-1964)	ANTON AŠKERC		KDOR PROSI, POBIRA MILOŠČINO	ITALIJANSKA NAFTNA DRUŽBA	REDOVNICA, NUNA	IVO JAN	VISEČ SNEŽNI ZAMET NA GORSKEM GREBENU ALI GREBENSKEM ROBU	ŠPANSKA NARODNA JED	IME ITA. KIPARJA FEDUJA	GLAVNO MESTO TURČIJE	PLANŠAR, PASTIR, OVČAR	CENA ALI POSTAVKA ZA DOLOČENO DELO
						ROMAN FJODORA M. DOSTOJEVSKEGA										
						JUNAK ENEIDE ALPSKE REŠEVALNE SANI					KRMILO PRI LADJI, SPLAVU NOR. SMUČAR ODDVAR					
					GRŠKI KOŠARKARSKI KLUB PRITOK SAVINJE					PREBIVALEC BLOK AVST. SMUČAR HANS						
	NEMŠKI PESNIK FRIEDRICH (1591-1635)	PRIPOVEDNO PESNIŠTVO KAČJI LEV (NAR.)						REKA V ŠPANJI ANTON ŽAKELJ					J. AMERIŠKA KUKAVICA GREGOR FUČKA			
												NEMŠKA TENIŠKA IGRALKA STEFFI				
PRIPADNIK PINENOV AM. ZGODOV. HJOVARDUR HARVARD						NASPROTJE ENAČBE	KOŠARKARICA LELAS ANGLEŠKA PLOŠČINSKA MERA					MANUŠA UPRAVNA ENOTA KATOLIŠKE CERKVE				
			NEKDANJI NOGOMETAŠ HAJDUKA	IME BIBLIJ. MARIJINE MATERE FILIPINSKO MESTO												
					EVGEN CAR											
					INDIJSKI HRAST											
	SPODNJI DEL MOTORJA NEVAŽEN ČLOVEK (POG.)															
		AMERIŠKA PEVKA CLEO YU LETALSKI PREVOZNIK														
							OREL V NEMŠKIH GRBIH									
				BEOTIJE	ČINGIZ AJTMATOV MLADA ŽIVAL											
			ZADETEK 2 ŠTEVILK PRI TOMBOLI FINA TKANINA													
	SINOV ALI HČERIN SIN	PRODAJALEC SOLI OVRATNO OGRINJALO														
POLJSKA PTICA ČRNE BARVE							GLAVNI ŠTEVNIK	VZDEVEK KOŠARKARJA MICHAELA JORDANA								
EGIPČANSKA BOGINJA NEBA, MATI OZIRISA				FRANCOSKA IGRALKA ODETTE DEUPES MARIE ROK IRMAN												
POLBRATJE, POLSESTRE																
PRIPADNIK KANIČARJEV																

ERRI: it. slikar **LAINE:** am. pevka **ERAN:** filip. mesto **VALOK:** nogometaš Hajduka **ARNASON:** am. zgodovinar

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Zahvale, v spomin

*Ni večje bolečine, kot v dneh žalosti
nositi v srcu srečnih dni spomine.
(Dante)*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj se je poslovil dragi

MIRAN MELANŠEK
(7. 8. 1957–11. 11. 2020)

Hvala dolgoletni osebni zdravnici dr. Martini Hrovat in osebju Doma Lipa Štore. Za nesebično pomoč in podporo v najtežjih letih bolezni iskrena hvala Tomiju Kokovniku z družino in Jožici Melanšek ter sorodnikom iz Slovenj Gradca in Velenja.

Zahvaljujem se tudi dekanu Mirku Škofleku za lepo opravljen obred, govorniku Stanetu Baluhu ter vsem za izražena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Jana

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(Svetlana Makarovič)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, tašče, stare mame, prababice, sestre in tete

ŠTEFKE KRONOVŠEK
iz Pariželj
(21. 8. 1933–8. 11. 2020)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in Društvu upokojencev Braslovče. Vsem se zahvaljujemo za sočutne besede sožalja, darovane sveče, cvetje, svete maše in druge darove.

Iskrena hvala Domu upokojencev Polzela za pomoč in nego ter zdravniku dr. Klemnu Pozniču za zdravstveno oskrbo.

Hvala dekanu Mirku Škofleku za opravljen obred in pogrebni službi Morana za vse njene storitve.

Vsem in vsakemu posebej izrekamo prijazno zahvalo.
Vsi njeni

*Srce tvoje je zastalo,
zvon v slovo ti je zapel,
misel nate bo ostala,
spomin pa večno bo živel ...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in dedka

MIRANA PLASKANA
iz Andraža nad Polzelo
(6. 8. 1961–1. 11. 2020)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam stali ob strani, izrekli ustna in pisna sožalja, darovali sveče, cvetje, za svete maše ter druge pozornosti in pomoč.

Hvala tudi gospodu župniku, govorcu, pevcem in pogrebni službi.

Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej.
Žalujemo vsi njegovi

ZAHVALA

MILAN OŽIR

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izraze sožalja, sveče, cvetje in darovane svete maše.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo: žena Marjeta ter sin Slavko in hči Magda z družinama

*Vsak tiho zori
počasi in z leti,
a kamor že greš, vse poti
je treba na novo začeti.
(Tone Pavček)*

V SPOMIN

MAKSU GERŠAKU

26. novembra mineva 20 let, odkar nas je zapustil dragi ata, stari ata.

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in se ga spominjate.

Njegovi najdražji

*Zaman je bil ves boj,
zaman vsi dnevi so trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

V SPOMIN

7. decembra bo minilo pet let, odkar nas je zapustil

ANTON SATLER

iz Andraža nad Polzelo.
(1962–2015)

Hvala vsem, ki z lepo mislijo stojite ob njegovem grobu in prižgete svečo v njegov spomin.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Letos mineva 20 let, odkar si nas mnogo prezgodaj zapustil, naš dragi

PETER VODOVNIK

iz Andraža nad Polzelo 51.

Iskrena hvala ti za vse, kar smo preživeli skupaj.

V naših si mislih vedno.

Hvala vsem za prižgane sveče.

Vsi tvoji

Mali oglasi

Magus GB

(diskretno, brez posredovanja): vedeževanje, osebno svetovanje, poslovno svetovanje. 090 64 63. Cena minute klica je 1,99 EUR (Telekom Slovenije). Druge cene določajo drugi operaterji.

Masaže (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti.

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

PEDIKURA – medicinska ali estetska. Tudi na domu!

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

Srečno 2021 Ekodim

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in vam
želimo srečno in zdravo 2021

((• 080 72 73))

www.ekodim.si

info@ekodim.si

KAJ LAHKO STORIMO, DA NE BI PRIŠLO DO DIMNIŠKEGA POŽARA IN POSLEDIČNO POŽARA V OBJEKTU?

- Kurilno napravo in dimnik naj vgradi pooblaščen podjetje skladno z navodili proizvajalca.
- Pri postavitvi kurilne naprave in dimnika upoštevajte zahtevane odmike od gorljivih materialov.
- Kurilna naprava naj bo glede na vrsto goriva priključena na ustrezni dimnik.
- Če kurite na drva mora biti les suh z maksimalno 20% vlažnostjo, les naj se suši na zraku 2 leti.
- V kurilni napravi nikoli ne zažigajte smeti, kartona, dekorativnega papirja ali novoletnih jelk.
- Goreči delci se dvigajo v dimnik in se vžgejo obloge, ki so se morda nabrale na stenah dimnika.

VZROKI ZA DIMNIŠKI POŽAR IN NASTAJANJE KATRANSKIH OBLOG V DIMNIŠKI TULJAVI.

- Neustrezna ali predimenzionirana kurilna naprava.
- Neustrezna ali nedovoljena vrsta kuriva (premokra drva, smeti).
- Predimenzionirana ali neustrezna dimniška tuljava (prehladni dimni plini).
- Neustrezni način kurjenja (zapiranje lopute za zrak, prenalaganje kuriva v kurišče).
- Pomankanje zgorevalnega zraka za zgorevanje goriva (zatesnjena okna, ni kisika za zgorevanje).
- Pri neustreznem rokovanju s kurilno napravo lahko pride do dimniškega požara tudi prej kot v enem mesecu.
- Uporabniki ustrezno ravnajte s svojimi kurilnimi in dimovodnimi napravami in dovolite redno čistiti le-te.